29th September 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸார், கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் எந்த அடிப்படையில் பேசினார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால், இந்த திருத்தம் கொண்டு வந்தது முக்கியமாக ஒரு காரியத்திற்காக. இதில், **salaries and allowances of Parliamentary Secretaries, travelling allowances of Ministers** என்றெல்லாந் தான் இருக்கிறது. இதிலே ஆர்டிகிள் 180 பிரகாரம் டெபுடி ஸ்பீக்கர், ஸ்பீக்கா வேலை செயயலாம். அதற்கான சம்பளம் முதலியவை பற்றிச் செய்கிறோம். திருத்தம் வந்திருக்கிறதே என்ற காரணத்திற்காக அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஹாஸ்டல் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1961, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960) AS AMENDED BY THE JOINT SELECT COMMITTEE.—*cont.*

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move— 10-30 a.m.

"That Clauses 5, 23 and 69 be re-opened."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That Clauses 5, 23 and 69 be re-opened."

The motion was put and carried and Clauses 5, 23 and 69 were re-opened.

Clause 5.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment—

In Clause 5, in item (*a*) of sub-clause (1) for the words "The ceiling area in the case of every person" substitute the words "Subject to the provisions of Chapter VIII, the ceiling area in the case of every person".

The amendment was put and carried.

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 23.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment—

In Clause 23, in the opening paragraph, for the words "for the purpose of fixing the ceiling area under this Act", substitute the words "for the purpose of fixing, for the first time, the ceiling area of any person holding land on the date of the commencement of this Act, in excess of 30 standard acres".

Honourable Members will remember that an amendment was proposed in some clause making provisions for the purpose of fixing

the ceiling for the "first time" and then later on. In view of that a consequential amendment has to be made. That is the object in moving this amendment.

The amendment was put and carried.

Clause 23, as amended, was put and carried.

Clause 69.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment—

In Clause 69, in the heading, for the words "Cultivating tenants to furnish return", substitute the words "Furnishing of return".

This is in consequence of the amendment that we have made regarding cultivating tenant and we have also provided for an intermediary and said that he should also furnish a return. In consequence of that, this amendment has become necessary.

The amendment was put and carried.

Clause 69, as amended, was put and carried.

* THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960), as amended be passed."

இந்த மசோதாவைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பிறகு விரிவாக பதில் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் ஒன்று இரண்டு திருத்தங்கள் மாத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி விளக்கினால் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்ட் வந்த பிறகு இரண்டு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று ஸ்திரீதனச் சொத்து பத்து எக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், இன்னொரு மாறுதல் எட்டாவது சாப்டர் முழுவதையும் மாற்றி இருக்கிறோம். முதலில் வந்த பிரகாரம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தை சாகுபடி செய்து கொள்ளலாம் என்றும், ஐந்து எக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தக் காலத்திலேயே அதை நிர்ப்பந்தம் செய்து எடுத்துக் கொள்ளாமல் மூன்று வருஷம் கழித்து எடுத்துக் கொள்வது என்றும், அந்த மூன்று வருஷங்கள் வரையில் சாகுபடியாளர்கள் கையில்தான் நிலம் இருக்கும். அதன் பிறகுதான் அதை எடுத்துக்கொள்வது என்றும் மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்ளும்போது இப்பொழுது எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்று தெரியாமல் இருப்பதால் அதை மூன்று வருஷங்களில் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றும் அதற்குள் எல்லாம் தெரிந்துவிடும் என்றும் அதற்காகத்தான் மூன்று வருஷ காலம் வரையில் அதற்கு அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று வருஷம் என்று வைத்துவிட்டால் மூன்று வருஷமும் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மூன்று வருஷம் என்பது ஒரு அளவுதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏதாவது வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்பதால் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்யப்படும். அதற்காகத்தான் இந்த இரண்டு திருத்தங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பாடு, விவாதம் நடந்த பிறகு விரிவாக பதில் அளிக்கிறேன்.

29th September 1961]

*SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்பு சட்டம் மூன்றாவது முறையாக இன்று விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நேரத்திலே சில முக்கியமான கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே உழுகிறவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும், நிலத்தில் பாடுபடுகிறவனுக்கே அந்த உரிமை இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை முதலில் கூறியவர்கள், அதற்கு நோமாறாக இன்றைய தினம் அதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப் போகிறார்கள். அதில் குறிப்பாக உச்ச வரம்பு ஒரு குடும்பத்துக்கு முப்பது எக்கர் என்று இருப்பதை பதினைந்து எக்கராகக் குறைக்க வேண்டும் என்று திருத்தத் தீர்மானம் கொடுத்தோம். 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் 1955-ம் ஆண்டிலிருந்தே இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் திருத்தம் கொடுத்தோம். அவைகள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 70-வது பிரிவில் பல்வேறு விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்படுவதைக் கைவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியும் அதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது நியாயமாக இல்லை. இவைகளையெல்லாம் எதிர் கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டியும் பல தடவைச் சொல்லியும் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால் இந்தச் சட்டம் மூன்றாவது முறையாகக் கொண்டு வந்துள்ள இக் காலத்தில், இந்தச் சட்டத்தினால் குறிப்பிட்ட பலன் உழவனுக்கு கிடைக்காது என்ற காரணத்தினால் இந்தச் சட்டம் மூன்றாவது தடவையாக விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொள்ளவிரும்பவில்லையாதலால், இதில் கலந்து கொள்ளாமல், நாங்கள் வெளியேறுகிறோம் என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் சபையைவிட்டு வெளியேறினர்.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 'வெண்புரட்சி' என்று சொன்னார். உண்மையிலேயே இந்த மசோதா மூன்றாவது முறையாக படிக்கும்போது அதில் கலந்துகொள்வதற்கு அவசியமே இல்லை. எட்டாவது சாப்டரில் ஏதோ திருத்தம் செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. எதிர் கட்சியினர் உச்ச வரம்பை குறைக்க வேண்டும் என்றும் நில விஸ்தீரணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் 1955-ம் வருஷத்திலிருந்து இதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பல திருத்தங்களைக் கொடுத்தும், இன்னும் இதைப்போன்ற பல நியாயமான திருத்தங்களைக் கொடுத்தும் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இதை நிறைவேற்றுகிறார்கள். சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்யப்படவில்லை. எங்களுடைய பல திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளவே இல்லை. இந்த நிலைமையில் நிலப் பிரபுக்களுக்கு வசதி செய்வதாக இருப்பதால் இது வெண்புரட்சியா அல்லது நாங்கள் செய்வது வெண்புரட்சியா என்பது தெரியவில்லை. வெண்புரட்சி செய்வதெல்லாம் அவர்கள்தான். அவர்கள்தான் வெண்புரட்சியை உண்டுபண்ண முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் ஆபத்துதான் ஏற்படும். ஆகவே இந்தச் சட்டம் நிறைவேறக்கூடிய காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதன் சார்பாக தமிழ் தேசீய கட்சியும், பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியும்—ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாக ஸ்ரீ அன்பழகன் தெரிவித்துவிட்டு வெளியேறி விட்டார்—இந்த மூன்றாவது முறை நடக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு நாங்களும் இந்தச் சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம்.

(கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சபையைவிட்டு வெளியேறினர்.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நானும் இதில் கலந்து கொள்ளாமல் இந்த சபையை விட்டு வெளியேறுகிறேன்.

(ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாளரும் சபையை விட்டு வெளியேறினார்.)

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது விவாதிக்கப்படப் போகிறது. இதற்கு முன் இந்தச் சட்டம் இரண்டு முறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது ஏனைய கட்சி அங்கத்தினர்களும் இருந்தார்கள், ஆளுகிற கட்சி இதைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது ஏனைய கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஆளுகிற கட்சியுடன் கூட இருந்து எங்களைப் பொறுமையாகக் கேட்டிருந்து கடைசி வரையில் அதாவது இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகிற வரையில் இங்கேயே இருந்து வந்தால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி பொறுமையுடன் இங்கேயே இருந்து கேட்கவேண்டுமென்று என்னுடைய சொந்த முறையில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே இந்த மசோதாவை முதலில் கொண்டு வந்த காலத்தில் இதைப் பற்றி கேட்டபோது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் ஒழுங்கான முறையில் பரிசீலிக்கப்படும் என்றும் நல்ல முறையில் ஒவ்வொரு பகுதியும் விவாதிக்கப்படும் என்றும் சொன்னார். அதை ஏற்றுக் கொண்டு விவாதிக்கப்பட்டது. பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வில்லை. அதனால் இந்த மசோதா நிறைவேறுவதில் எங்களுடைய நம்பிக்கைப் போய் விட்டது. இப்படிப்பட்ட அவநம்பிக்கையுடன் இந்த மசோதா நிறைவேறக் கூடிய காலத்தில் அதற்கு நாங்கள் பங்குதாரர்களாக இருக்கக் கூடாது என்பதைதெரிவித்துக் கொண்டு இந்தச் சபையைவிட்டு வெளியேறுகிறோம்.

(தமிழ் தேசிய கட்சி அங்கத்தினர்கள் சபையைவிட்டு வெளியேறினர்.)

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் நிலம் கிடைக்குமா அல்லது கிடைக்காதா என்று அரசாங்கத்திற்கே தெரியாமல் இருக்கிறது. இப்படி அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். நிச்சயமாக ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கராவது கிடைக்கும் என்ற நிலையில் அரசாங்கம் இருந்திருக்கவேண்டும். அந்த நிலையில் இல்லாமல் இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்படுகிறது. இது சரியான பொறுப்பு அல்ல. தன்னுடைய பொறுப்பை அரசாங்கம் தட்டிக் கழிப்பதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகிற காலத்தில் அதில் பங்கு கொள்வது சரியல்ல என்று நினைத்து . . .

DEPUTY SPEAKER : If the hon. Member wants to stage a walk-out, he can do so. But he should not make a lengthy speech now.

SRI K. R. NALLASIVAM : இன்னொரு பெரிய பிரச்னையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உச்ச வரம்பு முப்பது ஏக்கர் என்று வைத்தார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பத்து ஏக்கராவாவது குறைத்திருக்கலாம். இருபது ஏக்கர் என்றாவது வைத்திருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் இதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு, என்னுடைய வருத்தத்தை தெரிவிக்கும் முறையில் அதற்கு நான் சாட்சியாக இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் என்னுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தச் சபையைவிட்டு நான் வெளியேறுகிறேன்.

(ஸ்ரீ. கே. ஆர். நல்லசிவம் சபையைவிட்டு வெளியேறினார்.)

29th September 1961]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir. கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, வெளியே போகிறவர்கள் இன்று இந்த சட்ட சபைக்கு வராமலே இருந்திருந்தால் சர்க்காருக்கு ஒரு அங்கத்தினருக்கு $12\frac{1}{2}$ ரூபாய் வீதம் மிச்சமாக இருக்குமே.

SRI S. M. ANNAMALAI rose.

DEPUTY SPEAKER : If the hon. Member wants to remain, he can make a speech. But if the hon. Member wants to walk-out, he can go.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டும் தெரிவித்து விட்டு அமருகிறேன். இந்தச் சட்டம் முதலில் வந்த முதற்கொண்டே இதில் நான் கலந்து கொள்ளவில்லை. இந்த மசோதா பாமர மக்களுக்கு கெடுதியை விளைவிக்கும் என்ற காரணத்தினாலேயே நான் இதில் கலந்து கொள்ளவில்லை, ஷரத்து வாரியாக பரிசீலனை நடந்த போதுகூட நான் கலந்து கொள்ளவில்லை. இது பாமரமக்களுக்கு பயனை விளைவிக்காது என்ற காரணத்தினால் நானும் இந்த சட்டசபையை விட்டு வெளியேறுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியேறுகிறேன்.

(ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை சபையை விட்டு வெளியேறினார்.)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் சட்டமாகும் நிலையில் எதிர் கட்சியிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் என்னென்னவோ காரணங்களை சொல்லி வெளியேறினார்கள். அவர்கள் வெளியேறும் போது சொல்லிய காரணங்கள், அவர்களுக்குத்தான் மக்களிடத்தில், விவசாயிகளிடத்தில், பிடிப்பு இருப்பதாகவும் அவர்கள்தான் அவர்களுடைய நிலத்திற்கு பாது காப்பு அளிப்பதாகவும் நினைத்துக்கொண்டு வெளியேறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வந்திருக்கும்படியான மசோதா பெரிய புரட்சிகரமான மசோதா என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்தியா தேசத்திலேயே, குறிப்பாக விவசாய ராஜ்ஜியமாகிய தமிழ் நாட்டிலே, இந்த மசோதா தேச பிதா மகாத்மா காந்தி வகுத்துக் கொடுத்த சத்தியம், அகிம்சை அடிப்படையில் எற்பட்ட மாபெரும் புரட்சி என்றுதான் நாம் கருத வேண்டும். ஏனென்றால், காங்கிரசினுடைய அடிப்படை லட்சியம், அடிப்படைக் கொள்கை சுமார் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்தே உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும், விவசாயப் பிரபுத்துவ முறை ஒழிய வேண்டும், யார் நிலத்தில் பாடுபடுகின்றார்களோ, அவர்களிடத்தில் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று இருந்து வருகிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான், சுதந்திரம் பெற்றதற்கு பின்னால், படிப்படியாக சட்டத்தை நாம் விவசாயக் குடிமக்களுக்கு எற்ற வாறு அமைத்து வந்தோம். அதுவும் தமிழ் நாட்டு சட்டசபையிலே இத்தகைய மசோதா இப்பொழுது வந்தது அல்ல. 1952-ம் வருஷத்திலே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் முதல் படியாக அமைந்தது. அதற்குப் பின்னால், பூமியிலே உழும் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றாமல் தடுக்க வேண்டும் என்று அடுத்த கட்டத்திலே அமைந்தது. அதற்குப் பின்னால், உழும்படியான சாகுபடி யாளர், குடியானவர்களுக்கு நியாய வாரச் சட்டம் மூன்றாவது முறை யாக அமைந்தது. இந்த மூன்று படிகளும் அமைந்ததற்கு மேல் பூமி வைத்துக்கொள்வதில் ஓரளவு உச்ச வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றுகிறோம்.

இப்பொழுதிருக்கும் பிரச்னை என்ன வென்றால், மாற்றுக் கட்சிகளோ எதிர் கட்சிகளோ சொல்வது போல் பூமி எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பிரித்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்துத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையிலே அமைக்க முடியாது. உலகத்திலே விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், உலகத்திலேயிருக்கும் ஜனத் தொகைக்கு சராசரி இரண்டரை ஏக்கர் கூட கிடையாது. சென்னை ராஜ்ஜியத்தில்

ஒரு ஏக்கர் 40 செண்ட்தான் உழுவதற்கு ஏற்ற நிலம் சராசரி வருகிறது. எங்கோ ரஷ்யாவில் நிலப்புரட்சி ஏற்பட்டது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கேட்கிறோம் என்று சொல்வார்களானால், மேனாடுகளிலே ஏன் அந்தப் புரட்சி ஏற்பட்டது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே குடும்பத்திலே இருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் சொத்துரிமை கிடையாது. குடும்பத்திலே இருக்கும் முதல் மகனுக்குத்தான் சொத்து உரிமை உண்டு. ஒருவனுக்கு நான்கு குழந்தைகள், ஐந்து குழந்தைகள் இருந்தாலும்கூட, முதல் மகனுக்குத்தான் சொத்து உரிமை என்ற அடிப்படையிலே, அதே குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த மற்ற மக்களுக்கு பூமியோ சொத்தோ இல்லாத காரணத்தால் பொறாமை, துவேஷம் வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. ரஷ்ய தேசத்தில், மேனாடுகளில், ஐரோப்பிய தேசத்தில் இருக்கும்படியான சில நாடுகளில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஆயிரக் கணக்கான, லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் பூமி போய்ச்சேர, அதே குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த மற்றவர்கள் தெருவிலே நிற்கும்படியான நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால்தான் ஜாருடைய ஆட்சியில் மாபெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலோ, இந்தியாவிலோ பார்த்தால், ஒரு ஏக்கர் பூமியிலே பங்கு பிரிவினை ஏற்பட்டால், எத்தனை தகராறு, எத்தனை கொலை, களவு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கிறோம். வேறு தேசத்தில் இருக்கும்படியான நிலையை அனுசரித்து, இங்கிருக்கும் நிலப் பிரபுக்களையெல்லாம்கூட நடுத்தெருவிலே திண்டாட வைத்து நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற மனப்பான்மைக்கும் கருவிலே வளரும் குழந்தைக்குக்கூட சொத்துரிமை உண்டு என்று சொல்கிற நம் தேச ஹிந்து தரும மனப்பான்மைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, நம்முடைய மத சம்பிரதாயம், நம்முடைய நாட்டின் நிலைமை சம தர்ம அடிப்படை இவைகளைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். ஒருவருக்கு ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கலாம். அவருக்குப் பத்து குழந்தைகள் இருந்தால், தலைக்கு 100 ஏக்கர் வீதம் பிரிந்து விடுகிறது. அடுத்த தலைமுறையில் தலைக்கு 15 ஏக்கராகப்பிரிந்து விடுகிறது. எத்தனை பெரிய குடும்பமாக இருந்தாலும், மூன்றாவது நான்காவது தலைமுறையைப் பார்த்தால், சாதாரணமாக உழைக்கும் குத்தகைதாராக மாறிவிடும் நிலைமையைப் பல குடும்பங்களில் பார்க்கிறோம். சில குடும்பங்களில் பாடுபட்டு வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக்கட்டி உழைப்பார்களானால், கொஞ்சம் முன்னேறி ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர், 20 ஏக்கர் சொந்த முறையிலே சேர்த்துவைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சென்னை ராஜ்ஜியத்திலே ரயத்துவாரி முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூமியிலே உழைப்பைக் கொடுத்து, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் நிலையில் ரயத்துவாரி முறையாக அமைத்திருப்பதே சிறந்த முறை என்று நான் கருதுகிறேன். இனாம் பூமி, ஜமீன் பூமி என்றால், அது எந்த எந்த நிலையிலோ எப்படி எப்படியோ வந்து சிக்கியிருக்கலாம். அதற்குத் தனிச் தனிச் சட்டம் செய்தோம். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் செய்தோம். இனாம் பூமியை ரயத்துவாரியாக மாற்றவேண்டுமென்ற காரணத்தால், ரயத்துவாரி முறை மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்ற முறையிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கம், உச்ச வரம்பின் முக்கியமான நோக்கம், அதிகமான பூமி வைத்திருப்பவர்கள் அதில் சரியானபடி பாடுபடாதிருப்பதை மாற்றி, இன்டென்ஸிவ் கல்டிவேஷன் முறையில், விவசாய அபிவிருத்தி செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இபபொழுது இருக்கும் ஜனத் தொகைப் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப உற்பத்தி பெருக வேண்டும். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடும் மக்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் பத்து, இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால், விவசாயத் தொழிலை நம்பாமல், கைத் தொழில், இதர தொழில்களில் யார் மேற்கொண்டாாகளோ அவர்கள் எல்லாம், அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் சீரும் சிறப்புமாக அமைந்திருக்கின்றன. விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும்

குடும்பங்களைப் பார்த்தால் பழைய நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நில உச்ச வரம்பு வரும்படியான நிலையில் நிலத்திலே இருக்கும் பிடிப்பை விட்டு, விவசாயக் குடும்பம் இதர தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்குச் சரியான சந்தர்ப்பம், சரியான வாய்ப்பு அமைவதற்கும்கூட வழி வகை செய்வதற்காகத்தான் இந்த மசோதா அமைத்திருக்கிறோம் என்றால், அது மிகையாகாது. கோவை மாவட்டத்தில் பார்த்தால், அங்கு மில் முதலாளிகள் எல்லாம் விவசாயத்தை நம்பியிராமல் இதர தொழில்களில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் விவசாயக் குடும்பங்களைவிடப் பல மடங்கு சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, விவசாயக் குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள்கூட, விவசாயத்தையே பூரணமாக நம்பியிராமல், அதிலே ஒரு பகுதியினர் வேறு தொழில்களிலே ஈடுபட வேண்டும். வேறு தொழில்களில் ஊக்கத்தையும் ஆக்கத்தையும் காட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொருளாதார நிலை சரியாக இருக்க முடியும். இந்த மசோதா மூலமாக பழைய போக்கிற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, ஒரு திருப்பம் ஏற்பட வழி ஏற்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

"இந்தச் சட்டம் வருவதால் எத்தனையோ பேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பூமி கொடுக்க வேண்டும். நிலமில்லாத விவசாயிகள் அனைவருக்கும் பூமியைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கர் கட்டுவது போதாது உச்ச வரம்பை 15 ஏக்கராகக் குறைக்கவேண்டும், அதைச் செய்யாததால், வெளியேறுகிறோம்" என்று சிலர் சொன்னார்கள். முப்பது ஏக்கர் வைக்கும்போது 15 ஏக்கர் வைக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். 20 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தால் 10 ஏக்கர் வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். 15 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் 5 ஏக்கர் என்று சொல்வார்கள். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைப்பதற்கு அடிப்படைக் கருத்து என்ன ? நிலப் பிரபுத்துவ முறையில், ஒருவரிடத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் இருக்க முடியாது என்னும்படியான நிலையை உடைத்து எறிந்தது காங்கிரஸ்தான் என்பதைத் திட்டவட்டமாக இந்தச் சபையின் முன்னால் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதிருஷ்டவசமாகவோ துரதிருஷ்டவசமாகவோ ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்து அதிலே வெற்றி பெறுவாரானால், அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தவர்கள், நிலத்திலே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தவர்கள் காங்கிரஸ்தான், காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் என்பதை மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள் என்பதை நான் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

முப்பது ஏக்கர்தான் உச்ச வரம்பு, பாக்கி இருக்கும்படியான நிலத்தை அவர்களே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நேரடியாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு உரிய பூமியைக் கொடுத்தாய்விட்டது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போய்த் திரும்பி வந்த மசோதாவில், நிலங்களை மீட்க ஓரளவு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருந்தது. இருந்தாலும், இங்கேயிருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவுடனே, சர்க்கார் மிகவும் மனமுவந்து ஏற்கெனவே உழுதுகொண்டு இருந்த விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும், ஏற்கனவே பூமியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களை வெளியேற்றாத வகையில் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நடுவிலே யாரும் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காக எட்டாவது அத்தியாயத்தில் கொண்டு வந்த திருத்தம் மிக மிகப் பொருத்தமான திருத்தம். அது வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம். ஒரு காரியம் செய்யும் போது, ஏற்கனவே நடந்த நல்ல காரியத்தைப் பாழ் படுத்தக் கூடாது. ஒரு சிறு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓர் ஊரில் ஒரு ராஜா இருந்தாராம். அவர் தன்னுடைய மகனைக் கூப்பிட்டு, "நான் இத்தனை நாள் தரும பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்தேன் ; இனி நீ என்னுடைய பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்", என்று சொல்லி மகனிடம் ராஜ்ஜியத்தை ஒப்படைத்தான். ராஜா என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் ? ஓரளவு நெல்லைக் கொடுத்து அரிசி வாங்கிக் கொண்டிருந்தார் குடிமக்களிட

மிருந்து. மகன் வந்து நெல்லைக் கொடுத்து அரிசி வாங்குவதற்குப் பதிலாக உமியைக் கொடுத்து அரிசி வாங்க ஆரம்பித்தான். ராஜாவே தேவலை என்ற நிலைமைக்கு மகன் நடந்து கொண்டான் என்பது கதை. அப்படிப்பட்ட நிலை இந்த மசோதாவில் ஏற்படாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்த சலுகை பாக்கியிருக்கும்படியான சட்டத்திலே மீண்டும் எடுத்துக் கொள்வதற்கான முறையில் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக உழும் குடியானவர்களுக்கு வசதி இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் திருத்தப்பட்டது வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம். கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள், சொந்தக்காரர்களுக்குப் பின்னராவது அவர்கள் பூமியைச் சாகுபடி செய்யும் வசதி நிச்சயமாகச் செய்து கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்த ஜில்லாவிலும் கஷ்டம் இல்லை. தஞ்சை, திருச்சி போன்ற ஜில்லாக்களிலே் தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் குடியானவர்கள் பத்து வருஷங்கள், இருபது வருஷங்கள், உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். பூமிச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல எண்ணம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் விவசாய மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றால்தான் வாழ முடியும். குடியானவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு மனிதனாக, உயர்ந்தவனாக, சிறந்தவனாக இருக்க முடியாது என்பதை இந்த சமயத்தில் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். பூமி சொந்தக்காரர் பயிரிடுகிறவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றால்தான், அங்கிருக்கும் ஏழை எளியவர்களுடைய சௌகரியங்களைக் கவனித்தால்தான் அவர்கள் மனிதர்களாக அங்கு வாழமுடியும். இந்த நிலை மற்ற மாவட்டங்களில் கிடையாது. குறிப்பாக கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயக் குடும்பத்தினரை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றும் கொடுமை கிடையாது. அவர்களாகவே வேண்டுமென்றால் குத்தகை கொடுக்க முடியாமல் நிலத்தை விட்டு விட்டு வெளியேறுவதும் உண்டு. காரணம் நிலக்காரர்களும்கூட விவசாயிகளே. சாகுபடியாளர்களைப் போல சாகுபடி வேலை அத்தனையும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே சாகுபடியாளர்களின் கஷ்டங்களை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்கள். ஆகவே தான் அங்கே பலவந்தமாக நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றும் பழக்கம் கிடையாது. ஆனால் இந்தப் பக்கத்தில் ஒருவன் நூறு ஏக்கர் பூமியை நிலக்காரனிடம் இருந்து குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்வான். பலரிடம் அதைச் சாகுபடிக்குக் கொடுப்பான். இவன் வேலை செய்வதில்லை. இடையில் இருந்து உழைப்பவர்களின் பலனை அனுபவித்து வந்தான். முக்கியமாக இந்த மசோதாவின் மூலம் இனிமேல் இடைத்தரகர்கள் என்பதேயில்லாமல் செய்துவிடக்கூடிய நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயம் தெரிந்தவரிடத்தில்தான் பூமி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இந்த மசோதா வழி செய்கிறது. நாம் 30 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று வைத்திருப்பதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். பதினைந்து ஏக்கர் போதும் என்பவர்களுக்கு அதிலிருந்து என்ன வரும்படி வரும், என்ன செலவாகும் என்கிற கணக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நாம் மிக்க அனுபவத்தின் பேரில், ஆராய்ச்சியின் பேரில், மற்ற ராஜ்யங்களில் செய்திருக்கும்படியான ஏற்பாடுகளையும் கண்டுகொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்த மசோதா தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு பரிசாக, தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தில் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கத் தக்கதாக வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைச் சட்டமாக்குவதில் எல்லோரும் முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, முதலாவதாக நடுநிலைமை வகித்த இடைத்தரகர்களை (Intermediaries) ஒழிக்க 1948-ம் வருஷத்திய 26-வது சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். ஜமீன்தார்கள், இனாம்தார்கள் இவர்களிடத்தில் அகப்பட்ட குடிகளைக் காப்பாற்ற 1947-ம் வருஷத்திய 30-ம் ஆக்டை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்புறம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிலச் சொந்

தக்காரர்களுக்கும், குடிமக்களுக்கும் இடையில் நியாயமான விகிதாசாரத்தில் வரும்படியைப் பகிர்ந்துகொள்ள பல சட்டங்கள் செய்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும்விட மிக ஜாஸ்தியான நிலச்சுவாந்தார்கள், குடியான வர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக வந்திருக்கக் கூடிய மசோதா இந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதா.

இந்தச் சட்டத்தின் முன்னுரையைப் போல வேறு எந்தச் சட்டத்திலும் அவ்வளவு நீண்டதொரு முன்னுரை—பிரியாம்பிள் கிடையாது. இவ்வளவு ஜாஸ்தியான குறிக்கோள்கள் வேறு எந்தச் சட்டத்திலும் கிடையாது. எதற்காக இத்தனை குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதுபற்றி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பிளானிங் கமிஷன் அறிக்கை யிலும் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு சிலர் அந்தக் குறிக்கோள்களை, லட்சியங் களை விட்டு இவர்கள் சில குறிக்கோள்களைக் கொண்டு, நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் சட்டசபையினரைப் பணிய வைக்க நினைத்து சட்டமன்றத்தின் முன் மறியல்களைச்செய்தும், இன்று சட்டமன்றத்தை விட்டே வெளியேறியும் இருக் கிறார்கள். ஒரு தாய் தன் பல குழந்தைகளையும் காப்பாற்றுவது போல இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய மக்களை—நிலச்சுவாந்தார்கள், குடியான கள், குத்தகைக்காரர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ள மசோதாக்களின் ஷரத்துக்களைப் பார்த்தும், இங்கும் நன்கு பரிசீலனை செய்துதான் இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக் கிறது. அதுவும் நிறைவேறும் தருவாயில் இருக்கிறது. கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதுபோல நிலத்தைப் பங்கு போட்டுக்கொள்கிற சட்டம் அல்ல இது. முக்கியமாக ஜாஸ்தியாக சிலரிடம் குவிந்து கிடக்கும் நிலத்தை மட்டும் எடுத்துப் பிரித்துவிட்டால் உணவு உற்பத்தி ஜாஸ்தி யாகும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட ஒரு சட்டம் இது. ஆனால் எத்தனை நிலம் கிடைக்கும், இதை எத்தனை பேர்களுக்கு வினியோகிக்க லாம் என்கிற புள்ளி விவரம் இல்லையென்று சொன்னால் அது சரியல்ல.

மற்ற மாநிலங்களில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீமன் நாராயணன் சொன்னதுபோல உணவு உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நமக்குச் சரியான புள்ளி விவரங்கள் இன்று வரை கிடையாது. இந்த மசோதாவின் நோக்கமே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதுதான் என்று சொல்கிறோம். நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை இவ்வருடத்தில் இருந்தே சேகரிக்க வேண்டும். சாம்பிள் சர்வே என்று எங்கோ ஒருமூலை முடுக்கில் அறுவடை செய்து புள்ளி விவரம் சேகரிப்பதுகூட இண்டியன் கவுன்சில் ஆப் அக்ரிகல்சரல் ரிசர்ச் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதனால் ஏற்படும் பலனைக் காண அவ்வப்போது வருஷாவருஷம் புள்ளி விவரம் எல்லா இடங்களிலும் சேகரிக்க வேண்டும். அத்துடன்கூட முன்பு ஒரு காணி நிலம் இருந்தாலும் லாண்டு லார்டு, ஒரு குச்சுக் குடிசையை வாடகைக்கு விட்டாலும் லாண்டு லார்டு, குடியிருப்பவன் டெனன்ட் என்று ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்தது. இனிமேல் லாண்டு லார்டு என்றே இருக்காது. அதுவும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு நிலம் சம்பந்தப்பட்ட பிரபுக்கள் இனி இராது. மற்ற தொழில்களில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கலாம்.

இதர வருமானத்தைப்பற்றி அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இப்பொழுது நோக்கம் இல்லை. ஆனால் அதிக வரி விதித்து அவர்கள் வருமானத்தைக் குறைப்போம் என்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிய பெரிய புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் நிலச்சுவான் தார் என்ற வார்த்தையோடுதான் இருக்கும், நிலப்பிரபுக்கள் என்ற வார்த்தையும் எடுபட்டுவிடும். அந்த வர்க்கமே இல்லாது போய்விடும். 11-00 a.m.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆந்திராவும் நாமும் ஒன்ருக இருந்தபோது ஜமீன் ஒழிக, இனும் ஒழிக என்று ஒழிக சப்தம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லோரும் ஒழிந்துகொண்டு வருகிருர்கள். மைனர் இனும், இரு வார இனும், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ளவை போன்ற குத்தகை கிராமங்கள்—ஈஸ்ட் இந்தியாக் கம்பெனியிடமிருந்து குத்தகைக்கு வாங்கியவர்கள்—அவர்களுக்கும்கூட சட்டம் வந்து விட்டது.

பின், கோயில், மடங்கள், சொத்துக்களுக்கு விலக்கு அளிப்பதுபற்றி இந்த மன்றத்தில் பிரமாதமாக வாதிடப்பட்டு அப்படி விலக்கு அளிக்கக் கூடாது என்று சொன்னதற்கு பதில் இதில் அதைச் சேர்த்தால் அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இது இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தால் வேறு சட்டம் கொண்டுவருகிறேம் என்று சொன்னதற்கிணங்க, சர்க்கார் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற, அந்த நிலங்களை சாகுபடி செய்வது குறித்துள்ள ஒரு மசோதா நேற்று இந்த மன்றத்தில் "இன்ட்ரட்யூஸ்" செய்யப்பட்டுவிட்டது. கோயில்கள், மடங்கள் இவற்றின் நிர்வாகத்தில் பிரவேசிக்காத முறையில் அதன் நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு மட்டும், சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பிற்குட்பட்டு "சீரூர்மட்" கேஸ் தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டு—நிலங்களைப் பராமரிப்பதற்குமட்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மட்டும், கோவாப்பரேடிவ் பார்மிங் சொஸைட்டி அமைத்து சாகுபடி செய்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் இருந்து தெரியவருகிறது.

அந்த மசோதா கிடைத்த பிறகு விவரமாக சொல்லிக்கொள்ளலாம். நிலச் சொந்தக்காரர்கள், சாகுபடிதாரர்கள் இருசாராரையும் நியாயமான முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று இங்கு கூறப்பட்டது. சட்டசபை செக்ரட்டேரியட்டிலிருந்து **Level of ceilings on existing holdings in the various States** என்று நமக்கு ஒரு புத்தகம் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அதிலிருந்து, ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்தும் எவ்வளவு ஏக்கர், எவ்வளவு வருமானம் உள்ள நிலம் என்று குறிப்பிட்டு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்திருக்கிருர்கள் என்று பார்த்தால், **Extremist** ஆக இல்லாமல் ஒரேயடியாக நிலச்சுவாந்தார்களை அடியோடு ஒழித்து விடவேண்டுமென்றில்லாமல் அவர்களுக்கு ஜாஸ்தியாக நிலம் கொடுத்து விடவேண்டுமென்றில்லாமலும் நடுநிலைமையாக, சுமாரான வாழ்க்கை நடத்தும் முறையில் இந்த சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய்க்குமேல் தீர்வையுள்ள நிலங்கள் 24 ஏக்கர் என்றிருக்கிறது. 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதி ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களுக்கு அந்த தீர்வை என்றும் அது ஏற்படுத்தாத, 26 ஆப் 1948 சட்டத்தின் 22-வது செக்ஷன்படி செட்டில்மெண்ட் நிறைவேற்றப்படாத கிராமங்களுக்கு வேறு முறையில் செக்ஷன் 3, கிளாஸ் 40, எக்ஸ்ப்ளனேஷன்படி சர்க்கார் நிர்ணயிக்கலாம், அதுபற்றி நோட்டிபை செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. செக்ஷன் 10 சப் செக்ஷன் 5 படி ட்ருப்ட் ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கும்போது ஏற்படும் செட்டில்மெண்ட் தீர்வையை எடுத்துக்கொள்ளலாம், என்றிருக்கிறது. அது நியாயமல்ல. 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பக்கத்திலிருந்து ரயத்துவாரி தீர்வையை அந்நிலங்களுக்கு எடுத்துக்கொண்டு அடுத்தாற்போல் உள்ள நிலங்களுக்கு இப்போதுள்ள நிலவளத்தைப் பொறுத்து ஏற்படுத்தும் செட்டில்மெண்ட் தீர்வையை எடுத்துக்கொண்டால் அது நியாயமானதல்ல என்று சுட்டிக் காட்டி சில திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தோம். அவை நிறைவேற்றப்படவில்லை. 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதி ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் ஏற்படுத்தாத எல்லா நிலங்களுக்கும் சர்க்கார் அந்தத் தீர்வையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட அந்த பவரை சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டிருப்பது நியாயம். அந்தத் தீர்வையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம், அவ்வளவுதான். இதைச் சர்க்காருக்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

29th September 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

பின்னர், 8-வது சாப்டர் திருத்தப்பட்டதைப்பற்றி திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, 55-வது வருடத்திய 25-வது சட்டப்படி நாம் கொடுத்திருந்த உரிமையை, இத் தேதி முதல் இரண்டு வருடத்திற்குப் பிறகு ஏழு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள லாம் என்றும், இரண்டு வருடத்திற்குள்ளாக ஐந்து ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் மட்டும் உள்ளவர்கள் 3 ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் வரை இன்னும் சில விதிக ளுக்கு உட்பட்டு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ஏற்படுத்தியிருந்தோம். அதில், "மிலிட்டரி பெர்ஸானல், ஏர்மென், வீமென், டிஸேபில்ட் பேர்ஸன்ஸ், விமன்" இவர்களுக்கெல்லாம் சலுகை கொடுத்திருந்தோம். புது வெள்ளம் வந்து பழைய வெள்ளத்தை அடித்துக்கொண்டுபோய் விட்டது என்று சொல்லுவதுபோல் சாப்டர் 8-ஐ திருத்தியதினால் 55-வது வருடத்திய 25-வது சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு சில திருத்தங்களை இந்த புது சாப்டரில் செய்து அந்த வெள்ளம் போய்விட்டது. இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கும் சட்டத்தைப் பார்த்தால் டிஸேபிள்ட் பேர்ஸன்ஸ், பெண் பிள்ளைகள், விதவைகள், நொண்டிகள், அல்லது வேறு காரணங் களினால்—படையில் சேர்ந்து தேச சேவை செய்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை கொடுப்பதாக சொல்லியிருந்தோம். அது எடுபட்டுப்போய் விட்டது. அதையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து, நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சாகுபடிதாரர்கள் உறவுபற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து புதிதாக கொண்டுவரப்போகும் சட்டத்தை சீக்கிரத்தில் இப்பொழுது 5, 6 மசோதாக்கள் கொண்டுவந்ததைப்போல் அந்த சட்டத்தையும் இதேபோல் அவசரமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி னால் சிலருக்கு சில காபந்துகள், உதவிகள் கொடுத்ததாக ஏற்படும்.

விலக்குகள்பற்றி சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். ப்ளானிங் கமிஷன் சொன்னதைக்கூட நிறைவேற்றவில்லையென்று. மெக்கானைஸ்ட் பார்ம்ஸ், நிறைய பணம் செலவு செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய சாதனைகளைச் செய்து, நல்ல விதத்தில் மானேஜ்மெண்ட் செய்யப்படுகிற பார்மிஸ்க்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டு மென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தமாதிரி விலக்கை நாம் அளிக்கவில்லை. ஏன் அப்படி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்கு காரணம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் அப்பேர்ப்பட்ட பெரிய பண்ணைகளை சிறிது சிறிதாகப் பிரித்துவிட்டால் அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாலாமோ என்ற சந்தேகம், அதனால் "வெல் மானேஜ்ட் பார்ம்ஸ்" க்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர நாம் விலக்கு அளிப்பதாக சொல்லப்பட்டிருப்பதெல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டவை. இதையும் சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டியில் இதுபற்றி விவாதம் வந்தபோது ஒரு சிலருக்கு சாதகமாகச் செய்ததாக சர்க்கார் பேரில் குறை ஏற்படும் என்று சொல்லி அந்த விதியை எடுத்துவிட்டார்கள். "வெல் மானேஜ்ட் பார்ம்ஸ்"க்கு விலக்கு கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் இன்று விலக்கு அளித்ததுபற்றி குறை கூறாமல் யாராவது இருக்கிறார்களா? அதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்யாமல் யாராவது இருப்பார்களா? பிறர் நம்மை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அல்லது மறியல் செய்து அல்லது வெளிநடப்பு செய்து நம்மை நிர்ப்பந்தம் செய்தால் அதன் காரணமாக நியாயம் செய்வதில் நாம் தவற முடியுமா? நாம் நடுநிலைமையாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் நிலத்திற்கு மட்டும் உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்திவிடுவதினால் மட்டும் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் ஸோஷியல் எக்னாமிக் ஸ்டாட்டஸ் வந்துவிடாது. எல்லா இடங்களிலும் இதேபோன்றுள்ள நிலைமை வரவேண்டும். இன்றைக்கு சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள்கூட, இன்னும் மற்ற இனங்களில் ஈடுபடக்கூடிய வழியில் ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அப்படி செய்யாவிட்டால் " **wider social economic outlook** " என்பது நிறைவேருது. இன்னெரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் நிலச்சுவாந்தார்கள், நிலப்பிரபுக்கள், மிராசுதார்கள் என்பவர்களையெல்லாம் அனேகமாகக் குறைத்து அவர்களுக்கு இருந்த வசதிகளை எல்லாம் குறைத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சாகுபடியாளர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறோம். நான் சொல்லுவதை தவருக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தின் எட்டாவது அத்தியாயத்தின் மூலம் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு சர்க்கார் தான் டெனன்ட்டாகியிருக்கிறர்கள். இம்மாதிரி சட்டம் எந்த மாநிலத்திலும் கிடையாது. இதனுல் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இருக்கின்ற லாபம் என்னவென்றல், எந்த நேரத்திலும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிச்சயமாக சர்க்காரிடமிருந்து குத்தகை கிடைக்கும். முன்னுல் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டிருந்தவன் குத்தகை கொடுக்காமல் மலேயாவுக்கோ அல்லது வேறு எங்காவது போய்விடக்கூடும். குத்தகை வசூலாகாது. டெனன்ட் இன்ஸால்வென்டாகிவிடலாம். ஆனுல் இப்போது யார் எங்கு போனுலும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து நிச்சயமாக குத்தகை கிடைக்கும். இதன் மூலம் சர்க்கார் கஜானுதான் பாதிக்கும். மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரியான ப்ரொவிஷன்ஸ் கிடையாது.

இன்னெரு சிறிய விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச் சுவான்தார்கள் எல்லாம் எவ்வளவோ கொடுமை செய்கிறர்கள் என்றெல்லாம் இங்கு பலர் சொன்னர்கள். கல்யாணம் வருகிறது என்று சொன்னுல் முன் பணமாக 100 ரூபாய் கொடுத்து பின்னுல் மொய் பணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார்கள் நிலச்சொந்தக்காரர்கள், அல்லது மிராசுதார்கள், அல்லது நிலச்சுவான்தார்கள். பிரசவம் என்று சொன்னுல் ஐந்து, பத்து முன்பணமாகவோ இனுமாகவோ கொடுப்பார்கள். வியாதி வந்துவிட்டது என்று சொன்னுல் அதற்குரிய வசதியைச் செய்து கொடுப்பார்கள். இனுமாகக் கூட பல வசதிகளை செய்து கொடுப்பார்கள். இவ்விதம் பல உதவிகளை செய்து கொடுக்கக் கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் அல்லது மிராசுதார்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறர்கள். எல்லோரும் கொடுமை செய்கின்றர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பத்தாயிரம் பேர்கள் இருக்கிறர்கள் என்றல் அதில் 100 பேர்களோ அல்லது 50 பேர்களோதான் கொடுமை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். இவ்விதம் இருக்கவே மாட்டார்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. "குட்டி குலேத்து தாயின் தலையில் வைத்தது" போல் நாலைந்து பேர்கள் செய்யக்கூடியது எல்லோருக்கும் என்று பொதுவாக ஆகிவிடுகிறது. அவர்களை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வகையில் இன்றைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இன்றைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற சட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார்தான் இனிமேல் சாகுபடியாளருக்கு இதுவரை கிடைத்துக் கொண்டிருந்த சலுகைகளை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். சாகுபடியாளர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த கடன் வசதி, மற்றபடியுள்ள எல்லா வசதிகளேயும் அவ்வப்போது சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்வருஷம் பணமுடையானுல் அடுத்த வருஷம் குத்தகையை வாங்குவார்கள். இதுவரை மிராசுதார்கள் அல்லது நிலச்சுவான்தார்கள் கொடுத்துவந்த முன் பண வசதி சர்க்காரால் கொடுக்க முடியுமா? வட்டியில்லாமல் கொடுத்துவந்த வசதி இனிமேல் சர்க்காரால் கொடுக்க முடியுமா? என்பதை எல்லாம் அரசாங்கம் நன்றுக ஆலோசித்து சாகுபடியாளர்களுக்கு அவ்வப்போது வேண்டிய சலுகைகளை கொடுக்க முன் வர வேண்டும். அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்காமல் உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்துடன் குடிகளுக்கு தேவையான கடன் வசதிகள், அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய ஸப்ஸிடி ஏராளமாக கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள், இவைகளை எல்லாம் வழங்கி நம்முடைய குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றல் இந்தப் பிள்ளைகள், இந்த சாகுபடியாளர்கள் மாற்றுந்தாய்ப் பிள்ளைகளைப்போல் ஆகிவிடுவார்கள். மிராசு

தார்களிடமிருந்து இனிமேல் இவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடைக்கப்போவதில்லை. இனிமேல் சர்க்கார் தான் இவர்களுடைய நிலச் சுவான்தார்கள். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு எந்த எந்த சமயத்தில் என்னென்ன வசதிகள் தேவையோ அவைகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். இனிமேல் இன்டர்மீடியரி என்று இருந்துவந்தது எல்லாம் போய்விடும். ஆகவே சாகுபடியாளர்களுக்குக் கிடைத்துவந்த எல்லா சலுகைகளும் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது சம்பந்தமாக நான் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருந்தேன். இவைகளை எல்லாம் ரூல்ஸில் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக திட்டகமிஷனின் கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தில் 221 முதல் 227-வது வரையில் பக்கத்திலுள்ள கருத்துக்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தங்கள் மூலமாக. நஷ்டஈடு கொடுக்கும்போது நம்முடைய பொதுப் பணத்திலிருந்து கொடுத்தபோதிலும், பொது வரிப்பணத்திலிருந்து கொடுத்தபோதிலும், பொது வரும்படியிலிருந்து கொடுத்த போதிலும், (அதாவது 30 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எடுக்கும்போது சர்க்கார் அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்போது) நான் சொன்னபடி நஷ்டஈடு கொடுத்து நிலங்களை எடுத்து பிறருக்கு கொடுத்துவிட்டால், பொதுப் பணத்திலிருந்து எடுத்த பணம் நமக்குத் திரும்பி வருவது எப்படி? அதற்கு வழி இந்தத் திட்டக் கமிஷனின் அறிவிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நிலங்களை நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நஷ்டஈடு கொடுத்து வாங்கி குடியானவர்களுக்கு கொடுக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து அந்த நஷ்டஈட்டுப் பணம் திரும்ப வசூல் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் கொண்டுவந்து அதன்படி கொடுக்க வேண்டிய நஷ்டஈடு எல்லாம் இன்னும் சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு பக்கம் எஸ்டேட் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் கதறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பொதுப் பணத்திலிருந்து பணத்தை எடுத்து நஷ்டஈடு கொடுத்து நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்து குடியானவர்களுக்கு இனமாகக் கொடுப்பது **Rob Peter to pay Paul** என்பது மாதிரி ஆகிவிடும். குடியானவர்களிடம் ஒப்படைக்கும்போது கொஞ்சம் பணமாவது குடியானவர்கள் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கும் அதில் உற்சாகமாக ஈடுபட்டு, உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஒரு வழியாக இருக்கும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். இன்றைக்கு ஏராளமான வீடுகள் கட்டி ஏழைகளுக்கு இனமாக கொடுத்தும்கூட, ஒரு ஓடு அதில் உடைந்துபோய் விட்டால், இன்சினியர் வந்து பழுது பார்க்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வாசலில் மெழுக வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் செய்வதில்லை. வீட்டில் ஒரு சிறிய பாகம் விழுந்துவிட்டது என்று சொன்னால், அதில் மண் வைத்து சற்று அடைத்தால் போதும்—அதைக்கூட செய்ய மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் குடியானவர்களிடம் இனமாக நிலத்தைக் கொடுப்பதை விட, அவர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, சிறிது சிறிதாக, 100-க்கு $2\frac{1}{2}$ வீதம் 15 அல்லது 20 வருஷங்களில் வசூல் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள சட்டத்தைப் பார்த்தால் இவ்விதம் வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் இவர்களை நிலத்திற்கும் சொந்தக்காரர்களாக்கிவிடலாம். (மணியடிக்கப் பட்டது.) இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். நாம் இப்போது செய்திருக்கிற சட்டத்தின்படி ஐந்து ஏக்கர் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இதைக் கொடுக்கும் போது அவர்களிடம் ஒரு கண்டிஷன் போட்டு நான் முன்னால் சொன்ன பிரகாரம் சிறிய சிறிய அளவில் பணத்தைத் தருவதற்கு சம்மதித்தால் அவர்களுக்கு உடனேயே சொந்தக்காரர் என்று பட்டாவும் போட்டுக் கொடுத்துவிடலாம். அவர்கள் பணம் கட்டத் தவறினால் பட்டாவை ரத்து செய்வதற்கும் கண்டிஷன் இருக்கவேண்டும். இங்கே பேசினவர்களில் பலர் இங்கிருந்து வெளி நடப்பு

செய்தவர்கள்கூட, குடியானவர்கள் எல்லாம் சொந்தக்காரர்களாக்கப்பட வேண்டும். இவர்களெல்லாம் சொந்தக்காரர்களாக்கப்படவில்லையே என்ற கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். இப்போதுள்ள முறைப்படி பிறரிடம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வாங்கிவிட்டு குடியானவர்களிடம் இனாமாகக் கொடுத்துவிடு கின்ற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இதில் ஒரு நல்ல நிலைமையைக் கொண்டு வர, நான் முன்னால் சொன்னபடி உடனடியாக ஒரு பகுதியை அவர்களிட மிருந்து வசூல் செய்து பிறகு பாக்கியைப் பல தவணைகளாக வசூல் செய் தால், அவர்களிடமிருந்து 60—40 முறைப்படி குத்தகையும் வாங்கக் கூடிய நிலைமையும் மாறிவிடுகிறது. அதற்குரிய நல்ல வழி திட்டக் கமிஷனும் சொல்லி இருக்கிறது. கிரௌன்ட் கிரான்ட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் இன்னின்ன முறையில் நிலம் அடமானம்செய்து கண்டிஷன் ஏற்படுத்தலாம் என்றிருக்கிறது. போர்ட் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் பிரகாரம் வேண்டிய விதிகளை செய்துகொள்ளலாம், அதற்கும் வழி வகை இருக்கிறது. இந்த முறையில் குடியானவர்களை நிலச்சொந்தக்காரர்களாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has taken more time. He should try to finish his speech soon because many more Members have expressed their desire to take part in the discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER: இதைத் தவிர ஆதரைஸ்ட் ஆபீஸர், லான்ட்போர்ட், இவைகளை எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் சரியான சமயத்தில் சீக்கிரமாக நியமித்து சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I fix a time-limit of 10 minutes for each hon. Member.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: I request that the time-limit may be raised to 15 minutes.

DEPUTY SPEAKER: I am sorry, it is not possible because I have got in my list the names of about dozen Members who wish to speak.

SRI G. NARAYANASWAMY NAIDU: அன்பு மிக்க உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றும், இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய போராட்டங்களை வெகு நீண்ட காலமாக நடத்தி வந்த தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளைப் பாராட்டியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன் பாகப் பேசிய சர்க்கார் கொறடா அவர்கள் இந்தச் சட்டங்களுக்கெல்லாம் —தொந்திரவுகளுக்கெல்லாம்—காரணம் தஞ்சை ஜில்லாதான் என்று தெரிவித்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு நிச்சயமாக அந்தச் சிறப்பு உண்டு. அதற்குக் காரணம் பண்ணை முறை என்பது தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் பிறந்தது, வளர்ந்தது எல்லாம். அந்த ஜில்லாவிற்குப் பல்வேறு காலங் களில் பல்வேறு சிறப்புகளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. "சோறு டைத்து சோழவள நாடு", "தண்ணீரும் காவிரியே, தார்வேந்தனும் சோழனே" என்று இந்த நாட்டைப் பற்றியும் அதில் வாழக்கூடிய வர்களைப் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதைப்போலவே பிற்காலத்தவரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட சமீப காலத்திய பாராட்டுக்களில், தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம் நமது மாநில சர்க்கார் தனியாகச் சட்டம் செய்து அதற்குப் பெருமை அளித்திருக்கிறார்கள். அங்கே அந்த பூமியைப் பற்றி நம்முடைய பெரியவர்கள் வர்ணிக்கும்போது "காவிரி யெல்லாம் தீர்த்தங்கள், மண்ணெல்லாம் வெண்ணீறு" என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே திரும்பிப் பார்க்குமிடமெல்லாம்

29th September 1961] [Sri G. Narayanaswamy Naidu]

கோவில்கள் ; இல்லாவிட்டால் கோபுரங்கள். அதுவும் இல்லாவிட்டால் ஊர் எல்லையில் ஆல மரத்தடியில் வீரன் சிலை இருக்கும் ; இல்லாவிட்டால் மரத்தில் முனீஸ்வரன் ஏறிக்கொண்டிருக்கும். எந்தப் பககம் திரும்பினாலும் இந்த மாதிரி கோவில்கள் ஏராளமாக உண்டு. அதோடு ஔவையின் வாக்கியம் "கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்பது. இப்படி எங்கு பார்த்தாலும கோவில்கள், குளங்கள். பெரும்பாலான சொத்துக்கள் யாவும் பெரிய மிராசுதாரர்களுக்குச் சொந்தம், இல்லாவிட்டால் கோவிலுக்குச் சொந்தம். சின்ன குடியானவர்களுக்கும், சேரியில் இருப்பவர்களுக்கும் நிலம் இதெல்லாம் கிடையாது. இ-றி விழுந்த இடமெல்லாம் சத்திரம், சாவடி, தண்ணீர்ப் பந்தல் இவைகளெல்லாம் நிறைய உண்டு. இதெல்லாம், யாருக்கு. தர்மவான் என்று பெயர் வாங்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறதோ அவர்கள் வைப்பது. தண்ணீர்ப் பந்தல் என்று வைத்து, வருஷத்தில் ஒரு மாதத்தில் தண்ணீர் ஊற்றி—அதுவும் பச்சைத் தண்ணீர் ஊற்றி—தர்மவான் என்று பெயர் வாங்கப் பயன்படுத்தப்படுவது. அப்புறம் அன்னதானம், அப்பன் செத்துப்போனால் கோதானம், பூதானம் இதெல்லாம் மேல் தட்டில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பது. உழவர்களுக்கு யாரும் எதுவும் செய்வதில்லை. அவர்களுக்குத் தலைமுறை தலைமுறையாக சிரஞ்சீவிச் சம்பளம் கொடுத்து வந்தார்கள், இரண்டு படி நெல்—பட்டணம் படி ஒரு படி நெல். இன்னொரு படி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தபோது ஏகப்பட்ட எதிர்ப்புகள், கடுமையான தாக்குதல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. அதோடுகூட சில பெரியார்கள் காரைக்காலுக்குப் போய் அங்குள்ள அச்சகத்தில் இந்த இயக்கத்தைப் பற்றியும், கூலி உயர்வு பற்றியும் நோட்டீஸ்கள், வால் போஸ்டர்கள் எல்லாம் போட்டு அத்தனையையும் குளங்கள் மற்ற இடங்களிலெல்லாம் ஒட்டி, ஈட்டிக் கோலுடன் ஆட்களை நிறுத்தி பயமுறுத்தி, கூட்டங்களில் கலகத்தைச் செய்வதற்காக குடிகாரர்கள் சில பேர்கள் எல்லாம் வைத்து எப்படியாவது நிலத்தைக் காப்பாற்றி விடவேண்டுமென்று, நூற்றுக்கு இரண்டு பேர்கள் என்று ஸ்ரீமான் சீனிவாச ஐயர் அவர்கள் கூட தெரிவித்தார்களே, இந்த இரண்டு பேர்கள் செய்த கோளாறுதான் இந்த கட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. மொத்தத்தில் நூற்றுக்கு 99 பேர்கள் பண்ணை முறையை அனுஷ்டித்தார்கள். மேல்துண்டை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு, பந்தல்காலைக் கட்டிக்கொண்டு அடிமையாக நிற்கவேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த நெல் எப்படிப்பட்ட நெல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று கண்டிஷன் கிடையாது—எந்த நெல்லைக் கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய வீட்டை எப்போது வேண்டுமானாலும் பிரிப்பார்கள். கணவன் முன்னிலையில் மனைவியை அடிப்பார்கள், தந்தை முன்னிலையில் தனயனை அடிப்பார்கள். இதெல்லாம் பாரம்பரியமாக வந்த வழக்கங்களாக இருக்கின்றன. பாக்கி உயர்வுகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இருந்தாலும் இந்த அடிமைப் பண்ணையைத் திட்ட வட்டமாக, அழகாக, வளர்த்த இடம் தஞ்சை ஜில்லா. புறம்போக்கு நிலங்களுக்குக்கூட அந்த ஜில்லாவிற்கு தனிச் சட்டம்—டாஞ்சூர் கஸ்டமரி ரைட்ஸ் என்று சொல்வார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் கூட பட்டாக்காரர்களுக்குச் சொந்தமே தவிர, ஆயிரமாயிரம் வருஷங்களாக வாழ்ந்தவர்களுக்குக் கிடையாது. இதைப் பற்றி சண்டை ஆரம்பித்து, இந்த சட்டப் புத்தகத்தில் மாயவரம் ஒப்பந்தம் ஒன்றையும் புகுத்தி, உழவன் முதல் அடி வெற்றி நடை போட்டபோது, 40 வாரம் வந்தபோது, பிறகு 60 வாரம் வந்தபோது அப்போது வாக்-அவுட் கிடையாது, கோஷங்கள் கிடையாது, பிரசங்கங்கள் கிடையாது. இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு முன் அல்லது இரண்டு வருஷத்திற்கு முன் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இந்த தொந்திரவு ஏற்பட்டிருக்காது. வெளியேறிய அவர்களும் நம் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுப்போயிருப்பார்கள். இப்போது எலெக்ஷன் சமீபத்தில் வருவதன் காரணமாக இதையெல்லாம் செய்து தீரவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். உள்ளுக்குள்ளே அவர்களுக்கும் இது சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கும். மைனாரிடி சொல்வதை மெஜாரிடி கேட்க வேண்டும் என்று உலகத்தில் எந்த இ-த்திலும் இவ்விதம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. வேறு எங்கும் அந்த மாதிரி இல்லாவிட்டாலும்

நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலுமாவது மைனாரிடி சொன்னதை மெஜாரிடி கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு ஜனநாயகம் என்ற பெயர் இருக்க முடியாது. 30 எக்கரை 20 எக்கர் என்றோ, அல்லது 10 எக்கர் என்றோ, ஏன் 5 எக்கர் என்றே போட்டிருந்தாலும்கூட, $2\frac{1}{2}$ எக்கர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருப்பார்கள். பாரம்பரியமாக ஆண்டு வந்த இந்த உரிமையை நீக்கி, தங்கள் பரம்பரைக்குத்தான் சொந்தம் என்ற உரிமையை நீக்கி, மகன், பௌத்திரன், தௌஹித்திரன் என்று இருப்பதையெல்லாம் தடுத்து, இவ்வளவு தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறை வகுத்திருப்பதே மகத்தான, அமைதியான, பலமான, வேறு எங்கும் காண முடியாத புரட்சி என்பது எனது திடமான, பலமான அபிப்பிராயம். இத்தகைய புரட்சியை மிராசுதாரர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மூல காரணம் 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு தெருவெல்லாம் முழக்கம் கேட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். " எல்லோரும் ஒன்றென்னும் காலம் வந்ததே, பொய்யும் ஏமாற்றமும் தொலையும் காலம் வந்ததே " என்றும், " உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம் " என்று பாட்டுப் பாடினார்கள். " வாழ்ந்தால் 30 கோடி மக்களும் வாழ வேண்டும், வீழ்ந்தால் 30 கோடி முழுவதும் வீழ வேண்டும் " என்ற கோஷத்தைக் கேட்டோம். அதன் காரணமாக படிப்படியாக எல்லோருக்கும் ஓட்டு உரிமை அளிக்கப்பட்ட பிறகு, இதர கட்சிகள் மக்களுடைய சலுகையைப் பெற, இந்த மாதிரி பேச வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை கொடுக்கும் வரையில் அவர்களுக்குக் கூலி அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும், நிலத்தில் உரிமை கொடுக்கவேண்டும். அவர்களும் மனிதர்களாக நடத்தப்படவேண்டும் என்று பாடுபட்ட காலத்தில் பாக்கி யாரும் அந்தப் பக்கம் போனது இல்லை.

நாங்கள் தான் உங்களுக்குப் பாடுபடுகிறோம், நாங்கள்தான் உங்களுக்காக சட்ட சபையிலிருந்து வெளி நடந்தோம், ஆகவேதான் அரசாங்கத்திலிருப்பவர்கள் இதையாவது செய்தார்கள் என்று எங்கு பார்த்தாலும் சொல்லிக்கொள்ளப்போகிறார்கள். சரித்திரத்தை உண்டாக்கிய காலம் முன்னிட்டு வாங்கியவர்கள் இன்று வெளியில் போன பேர்களைவிட முன்னடி எடுத்து வைத்தது நாங்கள்தான் என்று தெரிவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எது எப்படி இருந்தாலும்கூட நம்முடைய பிரதான லட்சியம் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பது. இதே சட்ட சபையிலே சென்ற காலத்தில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியபோது ஒரு கேள்வி எழுந்தது. இந்த நிலத்தை மாடு இல்லாமல், கலப்பை இல்லாமல் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள் கையில் கொடுத்தால் எப்படி இந்த நிலம் சாகுபடி ஆகும், உணவு உற்பத்தி எப்படி பெருகும் என்ற விவாதம் வந்தபோது, நிலத்தை அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று ஒப்படைத்து விடுங்கள், அவர்கள் கையாலேயோ அல்லது பல்லினாலேயோ சாகுபடி செய்து இப்போது சாகுபடி செய்யும் அளவை விட சாகுபடி செய்வார்கள் என்று சொன்னபோது பரிகாசம் செய்தார்கள். ஆனால் நிச்சயமாக விளைவு ஒன்றும் கெட்டுப் போகவில்லை. 1952-லிருந்து இன்று வரையில் இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்து மூன்றாவது திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிற நாம், பாக்கி எல்லா இடங்களை விட எந்த இடத்தில் உழவர்கள் கையில் நிலமானது ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் முன் கூட்டியே நமது திட்ட லட்சியம் நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைச் சந்தோஷத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் உழவர்கள் கையில் நிலம் போன பிறகு இந்த 30 எக்கரையும் குறைக்க இன்னும் அதிகமான இடம் இருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

(Sri N. S. Ramalingam in the Chair.)

ஸ்டான்டர்ட் எக்கர் என்று சொல்லக்கூடியதன் விளக்கம் இன்றோடு முடிந்தது அல்ல. இந்த சட்ட சபையே இவ்வளவு தீவிரமாகச் செய்திருக்கும்போது, இதற்கு அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய சட்ட சபை இன்னும்

கொஞ்சம் தீவிரமாகத்தான் இருக்கும். 40 வாரம் என்பது எந்தப்படிக்கு நிற்காமல், 60 வாரம் என்பது எந்தப்படிக்கு நிற்காமல் உச்ச வரம்புக்கு வந்ததோ அந்த மாதிரி அடுத்த சட்ட சபையிலேகூட இதையெல்லாம் மாற்றும் நிலைமை அப்போது இருக்கிற கால தேச வர்த்தமானத்தை யொட்டி ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். இதைவிட ஒரு நல்ல சட்டம், பலமான சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டம் எந்தச் சட்ட சபையிலும், உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சரித்திரம் அறிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, கலகம் ஏதுமில்லாமல், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏதும் இல்லாமல், இரண்டு தரப் பினரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—மிராசுதாரர்களும் ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—அரசாங்கமும் இதை நடத்தியிருக்கிறது என்பது பாராட்டுக்குரிய விஷயம் என்று தெரிவித் துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த மனைக்கட்டுப் பிரச்னை மிகவும் கடுமையாக இருந்தது. அதை ஓரளவு நல்ல முறையிலே அமைத்திருக் கிறார்கள். இனி வரப்போகிற கோயில், மடங்கள் தேவைக்குப்போக பாக்கி நிலங்களை, அதுகூட, 10 ஏக்கர் என்று அல்லாமல் இன்னும் குறைத்துக் கொடுத்தால், உழவர்கள் நல்ல முறையிலே வாழக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அதோடு கொடுக்கக்கூடிய அலவன்சை மாதா மாதம் சர்க்கார் கொடுத்துவிட வேண்டும். வருஷாந்திரமாகக் கொடுத் தால்தான், அதனால் பல தவறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. அந்தத் தவறுகளை மறைப்பதற்காக அனாவசியமான செலவுகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மாதா மாதம் கொடுத்து வந்தால், நிச்சய மாக அவர்கள் நல்ல முறையிலே நிரந்தரமாக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதோடு இந்த சிறுநிலச்சுவான் தார்களுக்கு எல்லாம் விலக்களிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. நீதி ஸ்தலங்களிலே தர்ம சங்கடமான நிலை என்று சொல்வார்கள். அந்த தர்ம சங்கடத்திலேதான் நாம் இப்போது அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களிடம் நிலம் எடுத்தால் நடைமுறையிலே சங்கடங்கள் தான் ஏற்படும். அப்போது அவ ருடைய வாழ்க்கைக்கு தேவையான பொருளாதார வசதியும் இருக்காது. ஆகவே இன்றைய தினம் அவசரமாக அப்படிப்பட்டவர்களை 2, 3 வருஷங் களுக்கு இருந்து கிளப்பாமல், இனி உபரியாகக் கிடைக்கக் கூடிய நிலத்தைக் கொடுத்தால், அப்போது எந்த விதத்திலும் சிறுசிறு மிராசுதாரர்களும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். உழவர்கள் பக்கத்திலேயும் எவ்விதமான ஆட் சேபணையும் இருக்க முடியாது. இதைச் சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்வார் கள் என்று நம்புகிறேன். 11-30 a.m.

அதோடு ரொம்ப பேருக்கு நிலமில்லை. நிலம் எப்போதும் கொடுக்க முடியாது. இதிலே எதிர் தரப்பினர், அப்படி நிலம் இல்லாதவர்களிடம் போய் ஒன்று சொல்வார்கள். அதோ பார்த்தீர்களா, நிலம் கொடுத்தார் கள். உங்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். ஆனால் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லி, அவர் களுடைய பலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் இந்த நாடகங்கள் நடத்தப் படுகின்றன. ஆகவே இந்த தினக் கூலியை, அதாவது 4 ஏக்கர் சாகுபடி செய்தால் அதற்கு ஈடான வருமானத்தை தினக்கூலியாக ஏற்படுத்து வதற்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றி விடுவார்களானால், இந்த நிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றுதலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்துவிடும். நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலம்கூட ரொம்ப காலத்திற்கு அவர்களிடம் இருக்காது. அவர்களே விட்டுப்போகக்கூடிய நிலைமை வரக்கூடிய காலம் சமீபித்து வருகிறது. நாளாவட்டத்தில் அவர் களே பெருவாரியான நிலத்தை விலைக்கு விற்று விடுவார்கள். நம்முடைய கனரகத் தொழில்கள் இன்னும் பலப்படுத்தப்பட்டு, சிறு தொழில்கள் அதன்மூலம் ஏராளமாக ஏற்படக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டால், அதிலும் குறிப்பாக நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம் தன் வேலையை ஆரம்பித்து விட்டால், விவசாயத்திலே வேலை செய்கிறவர்கள் ஒன்றுக்கு ஐந்து மடங்கு ஊதியம் பெறக்கூடிய வசதிகள் ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன். அதோடு,

இன்று சுகாதாரம் படிக்கக்கூடிய சிறு குழந்தைகள், அதே சமயத்திலே எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலே படிக்க லாம் என்று இருக்கும்போது, அப்படிப் படித்துவிட்டு வந்தபிறகு அவர்கள் அங்கேபோய் சேற்றிலேயும், சகதியிலேயும் உழவுசெய்து சாகுபடி செய்வார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படி உழவு செய்வதாகச் சொன்னாலும், மணிக்கு இவ்வளவு கூலி தரவேண்டும், 8 மணிக்கு மேல் வேலை செய்ய முடியாது, அதுவும் காலை 5 மணிக்கெல்லாம் வேலைக்கு வர வேண்டுமென்று கூப்பிடக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் ஏற்படாது. இப்படியெல்லாம் நிலைமை ஏற்படும்போது, உழத் தெரிந்தவர்கள்தான் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்களே தவிர, நிலப் பிரபுக்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களே அப்போது இருக்க மாட்டார்கள். இதைத் தான் நண்பர் சீனுவாச அய்யர் அவர்கள்கூட இந்த நிலப்பிரபுக்கள் என்பவர்களே போய் விடுவார்களே என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த நிலப்பிரபுக்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னாலேயே போய்விட்டார்கள். இப்போது மட்டும் புதிதாகப் போய்விடவில்லை. சட்டம் செய்வதால், பழையனக் கழிதலும், புதியனப் புகுதலும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுவதற்குப் பதில், இப்போது நாம் செய்ததிலே புதியனப் புகுந்து பழைய நிலைமையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீக்கிக்கொண்டு வருகிறது; அந்தக் காலம் சமீபித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பிரபுக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய வார்த்தையை இந்த நிலப் பிரபுக்களைப் பொறுத்தமட்டில் மட்டும் நீக்கி விட்டால் போதாது. மற்றத் துறைகளிலும் நீக்கப்பட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், 200 வீடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர், இன்னும் 100 வீடுகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதிலே பிரபு என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். இல்லாவிட்டால், ஒருவரே 90 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அதேபோல் ஒரு இரும்புக் கடைக்காரரே பல லைசென்சுகள் வாங்கிக் கொண்டு, அந்தத் துறையிலேதான் பிரபு என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அதேபோல் சிமெண்டுக்கும் ஒருவரே லைசென்ஸ் பெற்றுக்கொண்டு, சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, இந்த ஏகபோக உரிமை என்பதையே நாம் அறவே நீக்கிவிட வேண்டும். அடுத்த சட்டசபை கூடுகிற காலத்திலே, இதை ஆரம்பித்து, அந்தக் காலத்திற்குள் இதையும் நாம் சாதித்து விட்டால் நாம் தேர்தலில் அதற்குப் பிறகு ஜெயித்தாலும் ஜெயிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நம்முடைய கட்சி சரித்திரத்திலே ஒரு பலமான இடத்தைப் பெற்று விடும், அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது. சாதாரணமாக, நாம் இப்படி ஒரு சட்டத்தைப் பிறப்பித்து விட்டாலும்கூட, இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றுவதிலே அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தவில்லை. நல்லமுறையிலே தீர்ப்பு கொடுக்காமல், எல்லாவற்றுக்கும் எவிக்ஷன் உத்திரவு போடுவதை தஞ்சாவூர் கோர்ட்டிலே காணலாம். இதை இந்தச் சபைத் தலைவர் அவர்கள்கூட அறிவார்கள். பத்து மணிக்கு கேஸ் எடுத்துக்கொண்டால், பத்தரை மணிக்கு இந்த எவிக்ஷன் தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டுவிடும். நல்ல முறையிலே சமாதானம் செய்து வைக்கப்படாது. இதைத் தான் அங்குள்ள ஆபீசர்கள் செய்கிறார்களே தவிர, சட்ட ரீதியாக சலுகைகள் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஆகவே இங்கே நல்ல அதிகாரிகள் இல்லையென்று சொல்கிறேன். அதற்காக, இந்த செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே தூக்குப்போடுவதற்கு முன்னால், எப்படி ஜூரர்களுடைய அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டு, தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகிறதோ, அதைப்போல் சட்டம் தெரியாத என்னைப்போன்ற சிலரையும் இந்த சீலிங் போர்டிலே அங்கத்தினர்களாகப் போட்டு, அதிகாரிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டத்தில் செய்தால், அதிகாரிகள் இஷ்டத்திற்கு தீர்ப்பு கூறக்கூடிய நிலைமை மாறும். அதனால் ஏழைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படாமல், பாதுகாக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இப்போது உள்ள நிலைமையையும் இதன்மூலம் மாற்றியமைக்க முடியும். ஆகவே, இந்த போர்டிலே இப்படிப்பட்ட ஒன்றிரண்டு பேர்களைப் போட்டால் இப்போதுள்ள மனப்பான்மையும் மாறும்.

அதோடு, இப்போது நிலத்திற்கு சீலிங் வைத்திருக்கிறார்கள். சிறுசிறு நில மிராசுதாரர்களாக இருப்பவர்கள், தங்களிடமுள்ள 5, 6 எக்கர் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய நிதியை எதிர்பார்த்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். அந்த நிதி வரவில்லையானால், நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்தமுடியாது. அதே சமயத்தில் 10 எக்கர் என்று ஒரு பக்கத்தில் சட்டம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே இந்தியாவிலே எவ்வளவு பேர்கள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எப்படி நிலம் கொடுப்பது என்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான சட்டங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இது எதற்கு ? உழவர்கள் நிலத்தை வாங்கிவிடக்கூடிய நாட்கள் வெகு தூரத்தில் இல்லை. அந்த நாள் வந்து விட்டால் போதும். அதற்குத் தான் சட்டம் செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாது நிலத்தை ஒருவன் வைத்துக்கொண்டு, மற்றொருவனுக்கு வாடகைக்கு விட்டுக் கொண்டிருக்கிறானே, அந்த நிலைமையைத் தான் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் வருகின்றபோது, அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தி அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மையை நல்ல வகையிலே மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதோடு மாத்திரமல்ல, அமுல் நடத்தப்பட்டு இருந்தால், இப்போது 10,000, 5,000 பேர்கள் ஜெயிலிலே போயிருக்க வேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. இப்போது இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், அவர்களிடையே வேலையில்லாத காரணம்தான். ஆகவே அதை இன்றையத் தினம் போக்கவேண்டும். அதை முன்னாலேயே கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு, சட்டத்தை அமுல் நடத்தி இருந்தால், இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இப்போது இருக்கிற சட்டங்களைக்கூட எப்போது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், இந்தத் தைப் பொங்கலிலேயே யார் யாருக்கு நிலம் இல்லையோ, அவர்களிலே சிலருக்கு ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் 100 எக்கர் அளவுக்காவது நிலம் கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த உச்ச வரம்பு காரணமாக யார் யாருக்கு, எவ்வளவு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு கோயில், மடங்களிலே இருந்து கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களையெல்லாம்கணக்கிட்டு, அவைகளையும் நிலமற்ற உழவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை விரைவிலே ஏற்படுமானால், சரித்திரத்திலே மிகவும் பிரமாதமான சாதனையை நாம் செய்து விட்டவர்களாவோம். அப்போது உழவர்கள் அனைவரும் இந்த சர்க்காரை வாழவேண்டுமென்று சொல்வதோடு, இன்னும் நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்வார்கள்.

அதோடு, அவர்கள் கடன் பெறுவதற்கும் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும். நிலம் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. எரு வாங்குவதற்கு, நல்ல விதைகள் வாங்குவதற்கு, இன்னும் பிற வசதிகளுக்கும் நாம் வழி செய்து தரவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களும் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றமடைய முடியும். அப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய கடனையும் அவர்கள் சுலபமாகப் பெறுவதற்கேற்ற முறையில் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் கடன் பெறுவதற்காக முதலிலே கர்ணத்திடம் வந்து, பின்னர் பட்டா மணியத்திடம் வந்து, பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் வந்து, அதற்குப் பின்னாலே தாசில்தாரிடம் வந்து, கடைசியிலே கடனுக்காக உத்திரவை வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுமானால், அவன் சாகுபடி சமயத்திலே கடனுக்கு விண்ணப்பித்தால், அது அறுவடை முடிகிற சமயத்திலே தான் அவனுக்குக் கிடைக்கும். அதேபோல் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சல்பேட், பாஸ்பேட் போன்ற உரங்களும் அந்த சமயத்திலே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால் பயனில்லா நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, சுலபமாகக் கடன் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால், தஞ்சை ஜில்லா உழவர்கள் சார்பாக நான் கட்டாயமாய் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமென்று உறுதியாகக் கூறுவேன். நாம் நினைக்கிற மாதிரி 40 சதவிகிதத்திற்குப் பதில், சரிக்கு சரியாகக்கூட உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். அப்போது இந்தப் பஞ்சமும், பட்டினியும்கூட இருக்காது. நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் இருக்காது. குறைந்த செலவிலேயும் உணவு

உற்பத்தியைச் செய்ய முடியும். அப்படி உற்பத்தி செய்து, அதை நாம் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கவும் முடியும். அப்போது, இந்த உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய, இப்போது இருந்துவரக்கூடிய கிளர்ச்சியும் நாட்டிலே இருக்காது. அப்போது இந்த நிலையை மாற்றியமைக்கக்கூடிய சர்க்காராகவும் இது மாறுகிறது. இப்படி உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களினால், உற்பத்தி செய்யக்கூடியோரின் பணமும் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் உற்பத்தியின் அளவும் அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு காரியத்தையும் செய்தாலேயே, ஒரு சர்க்கார் நல்ல பெயர் எடுக்க முடியும். இப்படி உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையான காரணத்திற்கு, ஆதிகாரணமாக இருந்தவர் நமது மகாத்மா காந்தி அவர்களே ஆவார்கள். அவர்கள் அன்று சொல்லிவிட்டுப் போனவைகளை, நாம் இன்றையத் தினம் படிப்படியாக நடைமுறையிலே நடத்திக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். இன்றைக்கு நிலமில்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் நிலம் சொந்தமாகப் போகிறது என்று சொன்னவுடன், எல்லாத் தரப்பிலே இருந்தும், குறிப்பாக உழுகின்ற உழவர்கள் தரப்பிலே இருந்தும், பெருமளவுக்கு உற்சாகம் காட்டுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதோடு, உழவர் பெருமக்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாகவும் ஆகி, பொருளாதாரத் துறையிலேயும் உயர்ந்து, இன்னும் பல இடங்களிலே நிலம் வாங்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமானால், அன்றைக்கு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கண்ட கனவு—சொன்ன வார்த்தைகள் உண்மையாகி விடும். அதை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்டு பல கமிட்டிகள் போட்டார்கள். குமரப்பா கமிட்டி, மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஒரு நில சீர்த்திருத்தக் கமிட்டி போட்டது, 40 வாரக் கமிட்டி, கே. ஜி. மேனன் கமிட்டி, ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் கமிட்டி, பக்தவத்சலம் கமிட்டி, இப்படி பல கமிட்டிகள் போடப்பட்டன. குமரப்பாவின் கமிட்டி பல பேர்களை விசாரணை செய்து, பல கமிட்டிகள் போட்டு உழவர்களுடைய இயக்கத்தை பலப்படுத்தியதன் காரணமாக அவர்கள் சென்று வேலை செய்வது சுலபமாக இருக்கிறது. வேறு யாரோ கிளர்ச்சி செய்தார்கள், அதற்காக சர்க்கார் பயந்துகொண்டு விட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னால் அதைவிட பயித்தியக்காரத்தனம் கிடையாது. குமரப்பா அவர்கள் சொல்லியதைவிட வேறு ஒருவரும் சொல்லிவிட முடியாது. முன்பு குருபாதம் மந்திரியாக இருந்தபொழுது விஜயவாடாவில் சொன்னார், "நான் வீட்டைக் கொடுத்துவிட்டு திரும்பி உணவு உண்கிறேன்" என்று. அம் மாதிரி வீடு கொடுத்தார்கள். அந்த நிலைமையில் உழவர் இயக்கம் நன்றாக பலப்பட்டது. காங்கிரஸ் தரப்பில் இருக்கிற மிராசுதாரர்கள் இது விஷயத்திலே தனியாக ஒதுங்கிவிடுவார்கள். அவர்கள் ஒதுங்கி எத்தனையோ கெடுதல் செய்தாலும், அதனால் ஏற்படுகிற தாக்குதல் இருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் சமாளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் காங்கிரஸ் கமிட்டியும், முதல் மந்திரி அவர்களும் இருந்ததால் இதர கமிட்டிகள் வேலை செய்ய முடிந்தது. மாயவரம் ஒப்பந்தம் எல்லாம் சிரமம் இல்லாமல் நடந்தது. 40—60 வாரச் சட்டம் வந்தது. பிறகு நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. உழவர்களுக்கு நிலத்தில் உரிமையை வாங்கித்தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, அதனால் ஏற்படுகிற எதிர்ப்பை சமாளித்து இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்ததை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள்; உழவர்களும் நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது கடைசியாக நிறைவேற்றப்படக்கூடிய கட்டத்தில், இதை ஆதரித்த உழவர்களையும், இதை நிறைவேற்றிக்கொடுத்த காங்கிரஸ் சர்க்காரையும், இதில் முக்கியமாக பங்கெடுத்த மந்திரிகளையும், சிறப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களையும், விவசாய மந்திரியையும், ரெவின்யூ மந்திரியையும் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. S. RAMALINGAM): As many hon. Members desire to speak, I now fix a time-limit of ten minutes for each hon. Member.

Sri T. S. RAMASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, பல நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுக்குப் பின்னால் இப்பொழுது இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்காக மூன்றாவது வாசிப்புக்கு வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம், நியாய வாரச் சட்டம், குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவைகளெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல பல ஆண்டுகள் காலமாக விவசாயத் துறையிலே சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே எழுந்த சட்டங்கள் இவை. இந்த சட்டத்தைப் பொருத்தவரையிலே இது நல்லெண்ணத்தோடு எழுந்த சட்டமாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் நம்முடைய விவசாயத் துறையிலே பலவிதமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரச்னை என்னவென்றால், பெருவாரியான மக்கள், கோடிக் கணக்கான மக்கள் நிலத்தை மட்டுமே நம்பி வாழக் கூடிய மக்கள். இது தான் சிக்கலான பிரச்னையாக இருந்துகொண்டுவருகிறது. பல தேசங்களில், உதாரணமாக ருஷ்யா, சைனா போன்ற இடங்களில் "**collectivisation**" என்ற ஒரு முறையைக் கையாண்டார்கள். "எக்ஸ்ப்ரோப்ரியேஷன் ஆப் எக்ஸ்ப்ரோப்ரியேட்டர்ஸ்" என்றார்கள். நிலத்தை அத்தனையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைத்தார்கள். இன்னும் பல இடங்களில், இங்கிலாந்து போன்ற இடங்களில் தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக நிலத்தை மட்டும் நம்பி வாழக்கூடிய கோடிக் கணக்கான மக்கள், பாட்டாளிகள் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்ததால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேறு விதத்தில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதனால் அங்கு நிலப் பிரச்னையை தீர்ப்பது சௌகரியமாக இருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக நம்முடைய தேசத்தில் சுதந்திரம் வந்த காலத்திற்குப் பின்னால் தொழில் புரட்சியோ அல்லது வேறு ஒரு புரட்சியோ ஏற்படவில்லை. ஆகவே, "இரண்டுங்கெட்டான்" நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஒன்று "ஸோஷலிஸ்ட் பேட்டர்ன்" என்ற முறையை பின்பற்றி எல்லா நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு மக்களுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கவேண்டும் அல்லது பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு பகுதியினர் தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கும், இன்னொரு பகுதியினர் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கும் வழிவகை காணவேண்டும். இது நல்லெண்ணத்தில் எழுந்த சட்டமாக இருந்தபோதிலும், என்ன ஆயிற்று என்றால், முன்னாலேயே சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொன்னதன் காரணமாக, இதற்கு முன்னால் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருந்தவர்களெல்லாம் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நிலத்தை எழுதிவைத்து "பினாமி டிரான்ஸாக்ஷன்" ஏராளமாக நடந்துவிட்டது என்பது உலகறிந்த விஷயம். அதுமட்டுமல்ல. குடியானவர்களை, சாகுபடியாளர்களை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடாது, உழுபவர்களுக்கே நிலம் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமாக இருந்தபோதிலும், பல இடங்களில் நிலத்திலிருந்து குடியானவர்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இது தவிர, என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலே இப்பொழுது யாரும் பாதிக்கப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலச்சுவான்தார் யாருமில்லை. அப்படி யாரும் இதனால் பாதிக்கப்படாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் இது "டெட் லெட்டர்" ஆக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் நிலத்தைவிட்டு குடியானவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நிலம் இல்லாத தொழிலாளர்களை ஏராளமாக வளர்த்துக்கொண்டு போகிறோம். இந்த நிலையில் தான் நாம் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது தவிர இன்னொரு பிரச்னை என்னவென்றால், வேறு உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, இதர தொழில்துறையிலே கவனம் செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவில்லை, விவசாயத்தை நம்பிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு மட்டும் உச்ச வரம்பு கட்டுகிறோம். 24 எக்கர் உச்ச வரம்பு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நிலச்சுவான்தாரருக்கு என்ன வரும்படி

வரமுடியும்? அதை வைத்துக்கொண்டு குழந்தைகளை கல்லூரியில் படிக்க வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அந்த வருமானம் காணாது. அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது ஒரு தொழில் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். இந்த சங்கடமான நிலையில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. இதை நடைமுறையிலே நன்றாக கண்காணித்து வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இப்பொழுது கொண்டுவந்தது குறித்து உண்மையிலேயே நாம் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும். காரணம் இதில் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன வென்றால், உழவர்களுக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும் உழுகின்ற சொத்திலே, அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உவப்போடு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முன்வருவார்கள் என்பதுதான். அந்தக் கொள்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அரசாங்கம் அதை நல்ல முறையில் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாவித முயற்சியையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இம்மாதிரி உச்ச வரம்பு சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னார்கள் நிலம் மிச்சம் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும், மிச்சம் இல்லாமல் இருந்தால் அதை எப்படி உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்று சொல்ல முடியும். மிச்சத்தைக்கூட அரசாங்கமே மற்றவர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடாது, அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த சங்கங்கள் மூலம் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று. இவ்வளவு நிபந்தனையோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று கூறுவது நல்லதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அடிப்படை நோக்கம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு தனி மனிதன் கையிலே அதிகமாக சொத்து குவிந்தால் அவன் அக்கறை இல்லாமல் இருந்து, அதன் காரணமாக விளைச்சல் குறைந்து, சமூகத்தில் ஒரு நல்ல பொருளாதார அமைப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்பதுதான். அதனால்தான் ஒரு தனி மனிதன் கையில் 1,000 வேலி, 2,000 வேலி நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற முக்கிய நோக்கத்தோடு தான் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில்தான் ஆளுக்கு 30 ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம். அதுவும் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி, 24 ஏக்கர்தான் தேறும்; அதாவது 15 ரூபாய்க்குமேல் கிஸ்தி கட்டினால் அவர்களுக்கு இந்த கணக்கு 'அப்ளை' ஆகும். அதுபடி 24 ஏக்கர்தான் வரும். அந்த வகையில் தனி மனிதன் கையில் நிலம் குவியக்கூடாது என்று 30 ஏக்கர் அல்லது 24 ஏக்கர் என்ற அளவில் உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்டோம். அப்படிக் கட்டிய பிறகு, அதை மிராசுதார் விருப்பப்படி அவரே இஷ்டப்பட்ட விவசாயிக்கு கொடுக்கலாம் என்பதில் என்ன ஆட்சேபம்? அவரிடத்தில் பல ஆண்டு காலமாக உழைத்திருக்கும் உழைப்பாளிக்கு, "எனக்கு இந்த நிலத்தில் உடமை இல்லை; நீ இந்த 10 ஏக்கரை வைத்துக்கொள்" என்று சொல்லி விவசாயிக்குக் கொடுத்தால் அதில் என்ன தவறு இருக்கமுடியும். ஆனால், எதிர்க்கட்சிகள் சொல்கிறார்கள், "அப்படி உபரியாக வரும் நிலத்தை எங்களிடம்தான் கொடுக்க வேண்டும், அவர்களே என்ன கொடுக்கிறது" என்கிறார்கள். அவர்களே கொடுத்தாலும், அடுத்தவன் கொடுத்தாலும் அதுதான் கொடுக்கமுடியும். உடமை மாறுகிறது. அவ்வளவுதான். இதுதான் நமக்கும் வெளியே போகிறவர்களுக்கும் வித்தியாசம். காலையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ரூ. 12½ படியையும் வாங்கிக் கொண்டு, அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டத்தையும் வைத்துவிட்டு, வெளி நடப்புச் செய்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உச்ச வரம்பு பற்றி இப்படிச் செய்வதை யாவது புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்குப் பேச என்ன அருகதை இருக்கிறது? கதை, வசனம் எழுதி 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் என்று ஒரு உச்ச வரம்பு இல்லாமல் வாங்குகிறவர்களுக்கு இது முரண்பாடாகத் தோன்றவில்லையா? நியாயமாகச் சொல்ல

29th September 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

வில்லை. குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்றே சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு 30 ஏக்கர் என்று கொடுத்தால், ஒரு விவசாயக் குடும்பம் சமுதாயத்திலே வாழவேண்டும். சமுதாயத்தில் நோயாளியாக இருக்கக்கூடாது. இந்த 30 ஏக்கரில் புருஷன், மனைவி, பெண் பிள்ளைகள், மைனர்கள் எல்லாம் சேர்ந்த ஐந்து பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு ஒரு "பாமிலி" என்று வைத்திருக்கிறோம். இதிலே அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தி, பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து, பெரும்படிப்புக்கும் போய், கல்யாணம் முதலியன செய்து வாழவேண்டும். இதிலே நோயாளிகளுக்கும்—டி.பி. போன்ற க்ஷயரோகம் என்றால், ஆயிரக் கணக்காகச் செலவு செய்தாக வேண்டியிருக்கும்—செலவு செய்தாக வேண்டும். இப்படி பல நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு அவர்கள் வாழ்ந்தாக வேண்டும். மேலும், விளைச்சல் வருஷா வருஷம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லை. இந்த வருஷம் விளையும், அடுத்த வருஷம் பூச்சி விழும், அல்லது மழை இல்லாமல் போகும். இன்னும் வேறு ஏதாவது வரும், சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். பருவ மழை தவறலாம். அப்படி விளைச்சல் இல்லாத காலத்தில், அரசாங்கம் கஜானாவிலிருந்து கொடுப்போம் என்று சொல்வதானால் 10 அல்லது 5 ஏக்கர் கூட உச்ச வரம்பு வைக்கலாம். யாரும் ஏன் என்று கேட்க மாட்டார்கள். ஆகவே "பர்க்சுவேஷன்"கள் என்று சொல்கிறோமே அம்மாதிரியான நிபந்தனைகளுக்கெல்லாம் உட்பட்டு சொல்ல முடியாத நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஆளாகி அவர்கள் இந்த 30 ஏக்கரைக் கொண்டு வாழவேண்டும். 10 ஏக்கரே கொடுப்பதானாலும் பரவாயில்லை. வேறு பக்கத்தில் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலைமை உண்டென்றால், அப்பொழுது 10, 5 அல்லது 3 ஏக்கர் கூட வைக்கலாம். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு நடுத்தர குடும்பத்தை நடத்தும் அளவுக்கு இல்லாவிட்டால் அந்தக் குடும்பம் நசித்து ஒரு நோயாளிக் குடும்பமாக சமுதாயத்தில் இருந்து மறைய வேண்டு மென்றால், அப்பொழுது, அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள், பொருளாதார வளர்ச்சிகள் எல்லாம் பற்றிப் பெருமையாகப் பேச என்ன இருக்கும்? இவைகளெல்லாம் பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர்ந்தால் அவர்களும் இப்படிப் பேச மாட்டார்கள். ஆனால் செய்வதைக் குறை கூறவேண்டுமென்றே சொல்வது நியாயம் இல்லை. எதிர்க் கட்சிகள் பணி சரியாக இல்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த சட்டத்தை மிக ஆர அமர யோசித்து பொறுக்குக் கமிட்டி போட்டு, அதற்கு பிறகு அதைத் திருத்தி, சட்ட சபைக்கு கொண்டுவந்த பிறகும் ஒரு சாப்டரையே மாற்றியும், இவ்வளவு தூரம் அக்கரை செலுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் ஸ்ரீதனம் சம்மந்தப்பட்டவரை, சரியாக இல்லை. ஒரு இடத்திலே 5-ம், 3-ம், 8 என்றும், இன்னொரு இடத்தில் 5-ம், 3-ம், 7 என்றும், மற்றொரு இடத்தில் 5-ம், 3-ம், 6 என்றும் பிரொவைஸோக்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டுச் சொல்ல முடியவே முடியாது. இதிலே பின்னால் வரும் பெண்களுக்கும் ஸ்ரீதனம் உண்டா என்பதும் சரியாகப் புரியவில்லை. இன்றைக்கு வெளி நடப்பு செய்திருக்க வேண்டுமென்றால், பெண் அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் சென்றிருக்க வேண்டும். ஆனால், நாங்கள் கண்ணியமாக இங்கேயே இருந்து நிறைவேற்றி வைக்கிறோம். இதிலே ஒன்றுசொல்ல விரும்புகிறேன், எனக்கு ஒரு இஞ்ச் நிலம் கூட ஸ்ரீதனமாக வரவில்லை. ஆனால். நாட்டிலே உள்ள எல்லோருக்கும், எல்லாக் காலத்திலும் தக்க வகையில் செய்கிறோம் என்னும்போது, தொல்லைகள், இன்னல்கள், இடைஞ்சல்கள், ஏற்றத் தாழ்வுகள் பொருந்திய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது, எல்லோருக்கும் தொந்தரவாகத்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு ஸ்ரீதனச் சொத்து கூட, "from the date of commencement of the Act" என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சட்டம் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் என்று ஆகிறது. எதிர் காலத்தில் ஸ்ரீதன சொத்தையே எதிர்பார்க்க முடியாது என்றாகிறது. இன்றைக்கு செபரேட் ப்ராபர்ட்டி என்பதைச் ஸ்ரீதனமாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அதை "from date of commencement of the Act" என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே வரும் காலத்தில்

ஸ்ரீதனச் சொத்துக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்று தெளிவாக இல்லே. இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லே என்று நினைக்கிறேன். அதை தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அமென்ட் மெண்டின்படி அது தெளிவாக இல்லே. அதைத் தெளிவாகச் சொன்னுல் நல்லது. எங்களுக்கும் அது புரியும்.

எக்ஸெம்ஷன்களெல்லாம் ஒரு யூனிபார்ம் ஆக இல்லே. தோப்புக ளெல்லாம் 1959 ஜுலேயில் இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. மற்ற தெல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுக்கும்போது, "date of commencement" என்கிறோம். இதற்கெல்லாம் ஒரு யூனிபார்ம் டேட் போட்டுவிட்டால் நல மாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நாம் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துகொண்டோம் என்று மக்கள் பாராட்டுவார்கள் ; நமக்கும் நல்லது.

நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுத்தால், எல்லாம் கரைந்துபோய்விடும். நிலச்சுவான்தார்பாடு ரொம்பக் கஷ்டமாகப் போய் விடும். வேறு எந்தத் துறையிலும் உடனடியாக ஈடுபட முடியாமல் போய்விடும். இது சம்மந்தமாகத் திட்ட கமிஷனில் கூட மூன்று வழிகள் சொல்லியிருக்கிறுர்கள். ஒன்று, அந்த நிலச் சுவான்தாருக்கு நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுத்துவிட்டு, டெனட்டிடமிருந்து வருஷா வருஷம் இவ்வளவு தொகை என்று வாங்கிக் கொள்வது ; இரண்டாவது, நேரி டையாக நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு டெனன்டே கொடுக்காமல் அரசாங்கம் பொருப்பு ஏற்கவேண்டும், அல்லது மூன்றுவதாக, அரசாங்கமே நஷ்ட ஈட்டை மொத்தமாகக் கட்டிவிட்டு, டெனன்டிடமிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக ரெகவர் பண்ணலாம். இந்த மூன்றில் ஒன்றைச் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு புதிதான நிலேமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கமே டெனன் டாக மாறுகிறது. அதில் எவ்வளவோ தொல்லேகள் இருக்கின்றன. விவ சாயி குத்தகைக்கு எடுத்த நிலத்திற்கு, அதிகாரிகள் குத்தகையை உடனடி யாக அளந்தாக வேண்டும் என்பார்கள். நேரிடையாக நிலச்சுவான் தாராக இருந்தாலும், கஷ்டத்தைச் சொன்னுல் அவர் "ஆல் ரைட்" என்று சொல்லி குத்தகை ரெமிஷன் கொடுப்பார் ; அது கூட கொடுக்க மாட்டார் கள் இவர்கள். அதிகாரிகள் கிட்ட இருந்த அளந்துதான் ஆகவேண்டும் என்பார்கள். உடனே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஸ்ட்ரைக், வேலே நிறுத்தம், அஜிடேஷன், புரட்சி எல்லாம் கொண்டு வருவார்கள். ஆகவே இது விஷய யத்தில் அரசாங்கமும் வேறு வழிவகை செய்ய முடியுமா என்று யோசித் துப் பார்க்க வேண்டும்.

மொத்தத்தில் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் மிக மிக வரவேற்கத் தக்கது. இதை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்த வேண்டும். இந்த சட்டம் கொண்டுவந்ததற்காக இந்த சட்ட சபையின் மூலமாக அமைச்ச ரவர்களுக்கு நம் மகிழ்ச்சிகளேத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேம். ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டாலும், அவைகளே வரும் காலத்தில் தீர்க்கும் முறையில் இந்த சட்டத்தை ஜனநாயக முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

12-00 noon. **SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** கனம் தலேவர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளேச் சொல்லப் பிரியப் படுகிறேன். அநேகமாக இந்த மசோதா வருவதற்குக் காரணம் தஞ்சைதான் என்று சொல்ல வேண்டும். தஞ்சையில் சாகுபடியாளர் களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியினுல்தான் இந்த மசோதா வருவதற்கு காரணமாக இருந்திருக்கிறது. அங்குதான் அதிகப்படி யான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளே அதிகமாகத் துன்பப் படுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட மசோதா கொண்டுவரப்பட் டிருக்கிறது. இதனுல்தான் மற்றவர்களும் நிலம் வைத்திருக்கிறவர் களும் சட்ட மூலமாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப் பட்ட மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் பெயரைப் பார்த் தாலே இது நன்ருகத் தெரியவரும், அதாவது தஞ்சை பண்ணேயாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றும், தஞ்சை நில வெளியேற்றத் தடுப்புச்

29th September 1961] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

சட்டம் என்றும் அந்த ஜில்லாவின் பெயரிலேயே சட்டங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. சாகுபடியாளர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினுல்தான் இப்படிப்பட்டச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது சரிவர நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் மேற்கொண்டு தனியாக எட்டாவது சாப்டர் கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது. என் போன்று கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கும், என்போன்று நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்களுக்கும், என்போன்ற பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் தான் சாகுபடியாளர்களுடைய கஷ்டம் நன்றுகத் தெரியும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய போக்கு மாருவிட்டால் இந்தச் சட்டமே வந்திருக்காது. தஞ்சை ஜில்லாவில் சாகுபடியாளர்களை அப்புறப் படுத்துவது முதற்கொண்டு பல விதமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்திருக் கிருர்கள். அதை கவனித்துத்தான் இப்படிப் பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந் தாலும் அதிலுள்ள நுணுக்கங்களை கண்டுபிடித்து அதன் பயன் அடை யாதபடி நடக்கிருர்கள். சாதாரணமாக பழைய சட்டத்தில் வாரம் பிரிப் பதற்குள் மகசூலை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனுல் என்ன நடக்கிறது என்றுல் உடனடியாக ஆர். டி. ஓ-க்கு மனுக் கொடுத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிருர்கள். சட்டத்தின் கருத்து சாகுபடியாளர்களுக்கு தெரிவது இல்லை. அந்தச் சட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்க முடியாமல் செய்து விடுகிருர்கள். சட்டத்திலுள்ள குறை பாடுகளைக் கண்டுபிடித்து சாகுபடியாளரை அப்புறப்படுத்துவதற்கு ஹைக் கோர்ட்டுவரை போகிருர்கள். ஆனுல் சாகுபடியாளர்களுக்கு அப்படிப் போக முடியவில்லை. அதனுல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது போட்டிருக்கும் சட்டத்தைப் பார்த்தால் ஓரளவு பாடுபடுகிற சாகுபடியாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருந் தாலும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண் டும். அப்படி வழிவகை செய்தால்தான் பல விதத்தில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாகு படியாளர்களிடத்தில் பணம் இல்லாததால் கோர்ட்டுக்கு வரக்கூடியது குறைந்திருக்கிறது. ஆனுல் சாகுபடியாளர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக் கிறது. அதனுல் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது சாப்டர் எட்டில் 68-வது செக்ஷனை கவனித்தால்—"**Landowner's right to resume under Madras Act 25 of 1955**" என்றும் அதேமாதிரி சாப்டர் எட்டில் செக்ஷன் 59-ஐ கவனித்தால் இந்த இரண் டிற்கும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் கல்டிவேடிங் டெனன்டாக சர்க்கார் வருகிருர்கள். அதே நேரத்தில் குடியானவர்களுக்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட் டிருப்பதாக சாப்டர் எட்டு 59-வது செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது இரண்டையும் கவனித்தால் வக்கீல்களுக்கு ஒரு வழி ஏற்படுகிறது. இதை கவனித்தால் டெனன்டுக்கு பாதுகாப்பு இருக்குமா என்பது கூட சந்தேகமாக இருக்கிறது. ரூல் மேக்கிங் காலத்தில் இதைத் தெளிவாக்க வேண்டும். ஆகவே செக்ஷன் 68, 59 இது இரண்டையும் கவனித்து அதற்குத் தகுந்தபடி விதிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முப்பது ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று வைக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதைத் குறைக்க வேண்டும் என்று பிறகு தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த முறையில் 15¾ ரூபாய் என்று வந்தது. அதாவது 15 ரூபாய்க்குமேல் வாய்தா செலுத்தக் கூடியதற்கு 80 சென்ட் என்ற அளவில் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அந்த முறையில் 24 ஏக்கர் தான் வரும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டெல்டா ஏரியா, **non-delta** ஏரியா என்று இருவிதம் இருக்கிறது. டெல்டா ஏரியாவில் நிச்சய மாக விவசாயம் நடக்கும். நான்–டெல்டா ஏரியாவில் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை தீர்வு ஏற்படுகிறது. அதைப்பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத் தினர்கள் சொல்லும்போது ஒரு குடும்பத்திற்கு வருஷத்திற்கு 5,000 ரூபாய் தேவை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இதை கவனிக்கும்போது

நான்-டெல்டா ஏரியாவில் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை வரண்ட நிலைமை ஏற்படும். அதற்கு சர்க்காரால் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. க்ராப் இன்ஷுரன்ஸ், கேட்டில் இன்ஷுரன்ஸ் போன்ற பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை. இவைகள் இல்லாவிட்டால் இதை அமுல் நடத்தும்போது கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து நகரப் பகுதிகளுக்கு சாகுபடியாளர்கள் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அந்த நிலைமை ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் அளவில் க்ராப் இன்ஷுரன்ஸ், கேட்டில் இன்ஷுரன்ஸ் போன்றவைகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக்கொண்டு வராவிட்டால் எனக்கு முன் பேசியவர் சொன்ன மாதிரி இந்த இருபது ஏக்கரையும் விற்று விட்டு சாகுபடியாளர்கள் வெளியேறவேண்டியதுதான். அப்படி வெளியேறி நகரப் பகுதிகளுக்குப் போக வேண்டியது தான். அப்படி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து அவர்களுடைய ஸ்டாண்டர்ட் ஆப் லிவிங்கை உயர்த்த வேண்டும். அந்த நிலைமைக்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக செட்டில்மெண்டைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. முப்பது வருஷத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட தீர்வையை கணக்கிட்டு சில இடங்களில் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது, சில இடங்களில் செட்டில்மெண்ட் ஆன பிறகு நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. ஒரே மாதிரியான நிலமாக இருந்தால் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு மாதிரியும் இன்னொரு பக்கத்தில் வேறு ஒரு மாதிரியும் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலத்தின் பர்ட்டிலிட்டி சில இடங்களில் உயர்ந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் ஆறு ரூபாய் தீர்வையை வைத்துக் கொண்டும் சில இடங்களில் 15 அல்லது 16 ரூபாய் தீர்வையை வைத்துக் கொண்டும் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இதையும் கவனித்து அதற்குத் தக்கபடி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். டிஸ்க்ரிமினேஷன் இருக்கக்கூடாது. இப்படி டிஸ்க்ரிமினேஷன் இருப்பதால் ஒருவருக்கு நியாமாகவும் மற்றெருவருக்கு நியாயம் இல்லாமலும் இருக்கிறது. ஆகவே இதையும் நல்ல முறையில் பின்னுல் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சகல விதமான அதிகாரங்களையும் நாம் அவர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர்கள் கல்டிவேட்டிங் டெனண்டாக ஆகிறார்கள். நிலத்தை பங்கு போடுகிறார்கள். அதனுல் ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது சீனியர் ஆபீசர்களாக நியமிக்கவேண்டும். கெஜெட் ஆபீசராகப் போட்டாலும் அனுபவம் உள்ளவரைத் தான் போட வேண்டும். டிபுடி தாசில்தாராக இருந்தால் இரண்டு வருஷங்களில் டிபுடி கலெக்டராக ஆகி விடுகிறார்கள். அதனுல் சீனியர் ஆபீசராகப் போட்டால் தான் நலமாக இருக்கும். அவர்கள் தான் நல்ல முறையில் நீதி வழங்குவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். ஸ்மால் லாண்ட் ஹோல்டர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கும் வழி செய்யவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்த மாதிரி செய்தால் மாகாண ரீதியில் பார்த்தால் அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொளுகிறேன்.

SRI **T. KARIA GOUNDER :** கனம் தலைவர் அவர்களே, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக தமிழ்நாட்டிலே பேசப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, அது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டது. பொறுக்குக் கமிட்டி ஜில்லாதோறும் சென்று, நிலவளத்தை ஆராய்ந்து, ஒரு ஆளுக்கு எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கலாம் என்று யோசனை செய்து, அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அது சட்டசபை முன் கொண்டுவரப்பட்டு, பல நாட்களாக அதன் மீது விவாதம் நடைபெற்று, திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது அது சட்டமாக நிறைவேற இருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நிலம் எப்படி என் போன்ற குடியாவனருக்குக் கிடைத்தது என் பதை நாம் சற்று ஆராயவேண்டும். பிரிட்டிஷார் இந்த நாட்டிலே ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில், எங்கள் குடும்பத்திற்கு மட்டும் ஆயிரம் ஏக்கர் பூமி இருந்ததாக என் பாட்டனூர் சொல்வார்கள். ஆனல், அந்தக் காலத்தில் மூட்டை நெல் எட்டணுவுக்கு விற்றது என்றும் சொல்வார்கள். அநேகம் பேர்கள் சர்க்காருக்கு வாய்தா பணம் கட்ட முடியாத நிலையில் சர்க்காருக்கு எல்லா நிலங்களையும் ஜோடி விட்டதாகச் சொல் வார்கள். நடந்த சங்கதியைச் சொல்கிறேன். வாய்தாப் பணம் கட்டி, புத்திசாலித்தனமாக நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் மட்டுந் தான் தொன்றுதொட்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். வள்ளுவர் காலத் திலிருந்து இன்று வரையில் சர்க்காருக்கு வாய்தா கட்டி இதுவரை வாழ்க்கை நடத்திவந்திருக்கிறுர்கள். இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட் டிருக்கிற நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும் மசோதாவின்மீது ஒரு வாரமாகப், பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் " நிலப் பிரபுக்கள் " என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கப்படுத்தினுர்கள். நிலப் பிரபுக்களின் அத்தியாயம் முடிந்து ரொம்ப நாளாகிறது. நில உச்ச வரம்பு சட்டம் வந்ததிலிருந்து சிறிய நிலச்சுவாந்தார் என்ற வார்த்தை கூட இல்லை. " குடியானவர் " என்றுதான் இனிமேல் அழைக் கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு முப்பது ஏக்கர் தான் உச்சவரம்பு இருக் வேண்டும் என்று சட்டமும் செய்தாய்விட்டது.

இந்த நிலையிலே, எதிர்கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள், தேர்தல் நெருங்கி வருவதையொட்டிப் பேசுகிறுர்கள். எங்கோ அதிகமாக நிலம் இருப் பதாகவும், நிலப் பிரபுக்கள் எல்லோரும் நிலத்தைக் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொள்ளும் அளவுக்குச் சட்டம் செய்வதாகவும் மக்களிடத்தில் சொல்லி ஏமாற்றுகிறுர்கள். 14 ஆயிரம் பேர்கள் சிறைக்குச் சென்ற தாக ஒரு நண்பர் சட்ட மன்றத்திலே குறிப்பிட்டார். இருவர் இறந்து போனதாகவும் குறிப்பிட்டார். ஐந்து நாள், ஆறு நாள், குளிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல், படுக்கவும் வசதி இல்லாமல் சிறையில் மக்கள் வாடுகிறுர்கள் என்று கூட சட்டசபையிலே அவசரத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். நேற்றைய தினம் அநேகம் பேர்கள் கொடியைத் தாங்கி நின்றதையும் தலைவர்கள் எல்லோரும் அணிவகுத்து, ஜீப்காரில் ஏறிச் சென்றதையும் சினிமாப் படம் எடுத்தார்கள். 40 ஆயிரம் பேர் என்று ஒரு நண்பர் சொன்னுர். 20 ஆயிரம் பேர் என்று இன்னொரு நண்பர் சொன்னுர். நேற்று கொடி பிடித்த நண்பர்கள் எல்லோரையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—" உச்ச வரம்பு எங்கே, எப்படிக் கட்டப் போகின் றீர்கள் ? " என்று. அவர்களைப் போல் அணிவகுத்து நிற்கவேண்டு மென்றுல், அது எங்களால் முடியும். நிலப் பிரபுக்கள், மிராசுதாரர் களாகி குடியானவர்கள் என்ற நிலைக்கு வந்திருப்பவர்கள் முப்பது ஏக்கர் உச்ச வரம்புக்குட்பட்டு வந்துவிடுகிறுர்கள். நாங்களும் சென்னைக்குப் பட்டினிப் பட்டாளமாக அணி வகுத்து வரமுடியும். எனக்கு முப்பது ஏக்கர் என்றுல், என்னுடைய நான்கு பிள்ளைகளுக்கு ஆளுக்கு 7½ ஏக்கர் வருகிறது. ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் கூட, மசோதாவைக் கொண்டு வந்து பேசும்போது சொன்னுர்கள், இந்த நாட்டிலே இருப்பவர்களுக் கெல்லாம் நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்தால், ஆளுக்கு சென்ட் கணக்கில் தான் நிலம் வரும் என்று. குடியானவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டில் 80 சதவிகித மக்களாக இருக்கிறுர்கள். எல்லோருக்கும் நிலத்தைப் பிரித்தால் சென்ட் கணக்கில்தான் வரும் என்ற நிலை இருக்க, பட்டாளத்தைத் தயார் செய்து, " உனக்கு 30 சென்ட், உனக்கு 15 சென்ட் " என்று சொல்லி, மக்களை ஏமாற்றி, மோட்டார் வாகனங்களில் திரிகின்றுர்களே 20 சதவிகித மக்கள், அவர்

களைப் பற்றி என்ன சொல்வது ? குடியானவர்களாகிய நாங்கள் எங்கள் வேலையைவிட்டு சென்னைக்கு அணிவகுத்து புறப்பட்டு வரவேண்டுமானால், வருவோம். கலப்பையையும், நுகத்தடியையும் போட்டுவிட்டு, கொடியைத் தாங்கிக்கொண்டு, சர்க்காரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நினைப் போமானால், உலகமே அழிந்துவிடும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன், ஒன்பது மாத மாகிறது மழை பெய்து. ஒரே மழை பெய்திருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாத ஆறு. சாமி இல்லாத கோயில். அதிகாரம் இல்லாத போலீஸ், துப் பாக்கி இல்லாத கோட்டை என்ற பழமொழி எங்கள் ஊரைப்பற்றி நிலவுகிறது.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : வேலூரைச் சொல்கிறீர்களா ?

Sri T. KARIA GOUNDER : ஆம், ஒன்பது மாதமாக மழை பெய்யாத பகுதியில் முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். மிச்சம் உள்ள நிலத்தை சர்க்கார் வசம் ஒப்படைக்கப் போகிறோம். இதற்காக, ஆர்பாட்டம், செய்வது, சிறைக்குச் செல்வது என்றால், இதற்கு என்ன அர்த்தம் ? யார் நிலத்தை, யாருக்கு, எப்படி பகிர்ந்துகொடுப்பீர்கள் என்று அந்த நண்பர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஐயா, எங்கள் ஊரில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலைக்குத் தேவை ஆறாயிரம் ஏக்கரில் விளையும் கரும்பு. 22 ஆயி ரம் ஏக்கரில் கரும்பு பயிராய்விட்டது. எல்லாம் வெல்லம் செய்தோம். வெல்லத்தை சிலோன் சர்க்கார் இறக்குமதி செய்வதைத் தடைசெய்து விட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னார்கள், " அவர்கள் வாங்கவில்லையென்றால், சர்க்கார் என்ன செய்யமுடியும் ? " என்று. இந்த நிலையில் 16 ஆயிரம் ஏக்கரில் விளைந்த கரும்பைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட வெல்லத்தை வாங்க ஆட்கள் இல்லை. அதற்கு மார்க்கெட் இல்லை. இப்படி, விவசாயம் செய்பவர்கள் கட்டுபடியாகாத நிலையில் இருந் துகொண்டிருக்கிறோம். நாங்களெல்லாம் 15 நயே பைசா கொடுத்துத் தான் சட்டசபைக்கு சர்க்கார் வாகனத்தில் வருகிறோம். ஆனால் ,சென்னை நகரத் தெருவிலே பார்க்கிறேன் லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள கார்கள் ஓடுவதை. மிக நீளமான காரர்கள் வைத்துக்கொண்டிக்கிறார்கள் சென்னை நகரத்தில். எங்கள் சொத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். முப்பது ஏக்கரைக்கூட சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு எங்களையும் சென்னை நகரத்தில் குடியேற்றிவிட்டார்கள் என்றால், நாங்களும் சர்க்காரைப் போற் றக் கடைமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம். தேர்தலில் எங்களுக்கும் சொல் லத் தெரியும். மக்களுடைய மனதை மாற்றுவதற்காக ஏதேதோ சொல் லிக் குழப்பிக் கொண்டிக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராம சாமி முதலியார் அவர்கள் எங்கள் கூட இருப்பதற்காக நான் அவர் களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடியானவர் களாகிய எங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக உரிமை இருக்க வேண்டும். நாங்கள் எல்லோரும் கட்டுப்பாடாக இருந்து வேலை செய்யாவிட்டால் உல கமே வாழ முடியாது. இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் இன்னும் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். இந்த நிலையில் ஆர்பாட்டம் பண்ணுகிறார்கள் ஒரு சிலர். அதுவும் சாத்வீக ஆர்பாட்டம் என்கிறார்கள். கட்டுக்கு மீறிக் காரியம் செய்கிறார்கள். எது வேண்டுமென்றாலும், சட்ட மன்றத்திலே பேசலாம்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். எழுதிச் சம்பாதிக்கிறார்களே அவர்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தேர்தல் வரட்டும்.

நாங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வருகிறோம். மீண்டும் இந்த நாட்டை ஆளப்போகிறோம். குடியானவர்களாகிய எங்களை ஏமாற்றி வாழ்கின்ற மக்களுக்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்த வழி செய்யவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு மட்டுமா உச்ச வரம்பு ? மற்றவர்களுக்கு இல்லையா ? என்று நான் கேட்கிறேன். எனக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பிள்ளையைக் காலேஜில் படிக்க வைக்கவேண்டுமென்றால், மாதம் 500 ரூபாய் செலவாகிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ள எனக்கு நான்கு பிள்ளையைப் படிக்கவைக்க முடியுமா என்பதைச் சர்க்கார் மனதிலே இறுதிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதாக நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டம் நிறைவேறுகிற இந்த நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்களையும், சட்ட இலாகா, ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள், பொறுக்குக் குழுவினர் எல்லோருக்கும் இந்த மன்றத்தின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, நண்பர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கடைசி வரையில் எங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அவருக்கும், தலைவருக்கும் நன்றியைத் தெரி வித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : இந்த மசோதாவைப் பற்றி பொதுவாக முன்பு சொன்னதையே இப்போது சொல்கிறேன். இது வெறும் குப்பைக் காகிதம். அதைக் கொஞ்சம் டிக்னிபைடாகச் சொல்லவேண்டு மென்றால் டெட் லெட்டர் என்று சொல்லலாம். ஏன் என்று சொன்னால் இந்த மசோதாவின் மூலம் பங்கிட்டுப் போட்டுக்கொடுக்க நிலம் கிடைக் கப்போவதில்லை. நிலத்ததைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு கம்யூனிட்டுக் கட்சி ஒன்றுக்குதான் தகுதியுண்டு. இப்போது புதிதாக தி.மு.க. சேர்ந் திருக்கிறது. இன்றைக்குக்கூட வெளிநடப்பு செய்தார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் பேச்சில் பசை இருக்கத்தான் செய்கிறது. நீங்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தது—நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கிற ஐதிகத்தில்தான். இப்போது இருக்கிற உச்சவரம்புப்படி எக்கரேஜ் ஜாஸ்தி வராது. பத்து அல்லது பதினைந்து ஏக்கர் என்று வைத்தால் ஏதோ கொஞ்சமாவது வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் இரண்டு லட்சம் அல்லது ஒண்ணரை லட்சம் தான் வரும். இதைக்கொண்டு நிலம் இல்லாதவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. சென்னை ராஜ்யத்தில் தான் நிலம் இல்லாதவர்கள் ஜாஸ்தி. ஒன்று இவர்கள் ரோடின் வலப்பக்கம் போகவேண்டும், அல்லது இடப்பக்கம் போகவேண்டும். நடுரோடில் போனால் உயிருக்கு ஆபத்துதான். நடுரோடில் போவது போலத் தான் இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய கனம் கரிய கவுண்டர் சொன்னதுபோல, சிறிய நிலச் சுவாந்தார்களையெல்லாம் நசுக்கிவிட்டார்கள். சாகுபடியாளர்களுக்காவது நன்மை செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நன்மை செய்ய வேண்டு மென்றால் 10 ஏக்கருக்கு மேல் உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கக்கூடாது. அதையும் இவர்கள் செய்யவில்லை. இப்படி அதுவும் இல்லாது, இதுவும் இல்லாது இவர்கள் செய்திருக்கிற காரியம் நடுரோடில் நடக்கிறமாதிரி யாகத்தான் அமைந்துவிட்டது. சிறுநிலச் சுவாந்தார்களும் ஒழிந்தார் கள். சாகுபடியாளர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு நிலம் கிடையாது. ஏதோ ப்ளானிங் கமிஷன் சொல்கிறது என்கிறார்கள். காந்திஜியின் கனவு, வினோபா ஜியின் பஜனை என்று இப்படியெல்லாம் சொல்லலாம். அதைத் தவிர இவர்களுக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிற எண்ணமே கிடை யாது. முன்பு கோழி, ஆடு வெட்டக் கூடாது என்று ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அந்த மசோதாவை அமுல் நடத்தவே யில்லை. அதைப் போலவே இதையும் அமுல் நடத்தாமல் விட்டாலும் விடலாம். காரணம் இந்த மசோதா பற்றி அவர்களுக்கே தெளிவு இல்லை. முக்கியமாக கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களுக்குப் பதில் சொல்கிறபோது

திணறுகிறுர். அதுவும் இரண்டு நாள் முன்பு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்—சிறந்த பேச்சாளர் என்று பெயர் பெற்ற வக்கீல், முக்கி முக்கிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். வாதிக்கும் பேசி, பிரதிவாதிக்கும் பேசுகின்ற மாதிரி இருக்கிறது இந்தச் சட்டம். ஆகவே தான் ஒன்றும் தெளிவே இல்லாது பேசினுர்கள். ஏனென்றுல் நிலச் சுவாந்தார்களுக்காகக் கொண்டுவரப் பட்ட சட்டம் என்றும் பேசுவார்கள்., விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக—சாகுபடியாளர்களின் நன்மைக்காக மட்டும் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்றும் பேசுவார்கள்.

இப்பொழுது ஒன்று பாருங்கள். முதல் மந்திரி இங்கே இல்லே. டெல்லிக்குப் போயிருக்கிறுர். தேசீய ஒற்றுமை மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக. எப்படியோ அவர்களுக்கு சுக்கிரதசை அடிக்கிறது? அங்கே தேசீய ஒற்றுமை பற்றிப் பேச்சு, இங்கே திருவாங்கூரில் முஸ்லிம் லீகோடு கூட்டு. அதுபோல இப்போது சபையைவிட்டு வெளியேறியவர்களை வைத்துக்கொண்டே "பாருங்கள், நாங்கள் உங்களுக்காக 30 ஏக்கர் என்கிறேம், நாங்கள் இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் கூடக் கிடைக்காதே" என்று நிலச் சுவாந்தார்களிடமும் சொல்லிக்கொள் வார்கள். அதே சமயத்தில் சாகுபடியாளர்களிடம் சென்று, "பாருங்கள் நாங்கள் தான் உங்கள் நன்மைக்காக நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்." என்று சொல்லி வோட்டு வாங்குவார்கள். உண்மையைச் சொல்லப்போனுல் 1955-ம் ஆண்டு முதலே சிறுநிலச் சுவாந் தார்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொன்று வந்தார்கள். இப்போது 1961-இல் ஒரே அடியாக அடித்தாகிவிட்டது. இவர்கள் பதவியில் நிரந்தரமாக இருப்பதற்காக சிறுநிலச் சுவாந்தார்கள் சட்டினி ஆகிவிட்டார்கள். எடுத்துக் கொள்கிற நிலத்திற்காவது நஷ்ட ஈட்டை உடனே கொடுக்கலாம் என்றுல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கப்போகிறுர்களே என்று அதையும் வள வளவென்று விட்டிருக்கிறுர்கள். அப்படியில்லாது உடனடியாக நஷ்ட ஈட்டை கொடுத்தாகவேண்டும். அதுவும் நியாயமான முறையில் கொடுத் தாகவேண்டும்.

12-30 p.m. சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் விஷயத்தில் உங்கள் வாக்கை மறந்து விட்டீர்கள். அரிச்சந்திரன் என்பவன் இந்த நாட்டில் பிறந்தான் என் பதை நீங்கள் மறந்து விட்டீர்கள். அவன், தன் வாக்கைக் காப்பாற்ற தன் மனைவி, மகனை விற்றுன். ஆனுல் நீங்கள் உங்கள் வாக்கை காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டு பதவிதான் பெரிது, சிறு நிலச்சுவாந்தார் களுக்கு சொந்த சாகுபடி உரிமை கொடுத்துவிட்டால் இந்த சட்ட சபையில் 100க்கு 100 இடங்களை பிடித்துக்கொள்வது குறைந்து விடுமென்று நினைக்கிறீர்கள். அது தவிர, நியாயத்தை இந்த இடத்தில் நினைக்கவில்லே. உங்கள் கடமையை மறந்து விட்டீர்கள். காம்பன்சேஷன் விஷயத்தில் சரியான கொள்கையை கடைபிடிக்கவில்லே. ஆக இச்சட்டம் மூலம் என்னதான் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றுல் வீணுக நேரம்போக்கான காரியங்களை நடத்தியிருக்கிறேமே தவிர நிலம் கொடுக்கப் போகிறதும் இல்லே, அப்படி கொடுக்கிறதாகயிருந்தாலும் அது குறைந்த அள விற்குத்தான் இருக்கும். உதாரணமாக, எஸ்டேட்டில் அபாலிஷன் ஆக்ட் 1948-ல் வந்து விட்டது. அதன் மூலம் ராயத்துவாரி பட்டா வழங்க, நம் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 3,000 இனும் ஒழிப்பு கிராமங்கள் இருந்தால் அதில் 1,000 கிராமங்களுக்குத்தான் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 12 வருடங்களாகிறது. இனும் ஒழிப்பு சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுல் நடத்தி அதனுல் ரயத்துவாரி பட்டா உரிமை வழங்க, அதிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு உங்களால் நன்மை செய்யமுடியவில்லே. 12 வருடங்களாகியும், அங்குள்ள விவசாய மக்களை இனும்தார் பிடி யிலிருந்து காப்பாற்ற முடியாத அளவிற்கு அவர்களுக்கு பெருத்த கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ கேஸ்கள் முன்சீப் கோர்ட் முதல் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரி நிலங்களை எடுத்து பயிரிடுபவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கலாம். இக்காரி யங்களில் நீங்கள் தவறி விட்டீர்கள். புதிதாக இந்த மசோதாவை

வைத்துக்கொண்டு என்ன காரியம் செய்ய நினைக்கிறீர்கள் ? கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால்—பெரிய மிராசுதார்களை கஷ்டப்படுத்திவிட்டாலும் கவலையில்லை, அப்படி இந்தச் சட்டம் மூலம் அவர்களுக்கு எவ்வித கஷ்டமும் வந்து விடவில்லை. இன்னொரு நியாயம் கேட்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லை. இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த அவர்கள்தானே உங்களிடம் சொல்லியிருக்கவேண்டும். காபினட் ராங்கில் முடிவு செய்யப்படுகிறதென்று கூறினாலும் முழுப் பொறுப்பும் அவர்களுக்குத்தான். 55-வது ஆண்டு சாகுபடி உரிமைச் சட்டப்படி ஒருவர் 100 எக்கர் சொந்தப் பயிர் வைத்தாலும் அவருக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் இந்த உச்ச வரம்பு வந்தால் 30 எக்கர்தான் சொந்தப் பயிர் வைத்துக்கொள்ளமுடியும். வசதியுள்ளவர்கள் 30 எக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம், அப்படித்தானே ? தப்பித் தவறி பயிருக்கு கொடுத்துவிட்டு வெளி ஊருக்கு போய் வந்தவர்கள் அல்லது சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பயிருக்கு கொடுத்திருந்தால் பழையபடி பயிர் வைக்க முடியாது என்றிருந்தால் எந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தினீர்கள் என்று நீங்கள் ஜவாப் சொல்லியாகவேண்டும். இந்த ஒரு இஷ்யூவில் நான் சக்தியற்றவனாகயிருந்தபோதிலும் உங்களோடு சேர்ந்து "பைட்" செய்யமுடியும் என்று சொன்னேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் நான் ரெவனியூ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டெல்லிக்கு ஒரு அர்ஜண்ட்—ஸ்பெஷல் கால் போட்டு—டெலிபோன் ஆக்ட் பற்றி எனக்கு ஜாஸ்தி தெரியாது—ஒரு அர்ஜண்ட் கால் போட்டு, இது அரிச்சந்திரன் பிறந்த நாடு என்று ஆதிமூலம் சொல்றான் ஆகவே வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்றிவிடுவோம், நமக்கு கடமைதான் பெரிதேயொழிய, கர்மம்தான் பெரிதே தவிர வேறொன்றுமில்லை,—பகவத் கீதையை ஜனாதிபதி கென்னடிக்குக்கூட கொடுத்திருக்கிறீர்கள்—அந்த பகவத் கீதை என்ன சொல்கிறது ? உன் கடமையைச் செய், பலனை எதிர்பார்க்காதே என்கிறது. உங்கள் கடமை என்ன ? உங்கள் கடமை வோட் பிடிக்கும் கடமையா. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு உரிய உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். உங்களுக்கு பதவிதான் பெரிதா ? ஆகவே நியாயத்தை மறந்து விடாமல் டெல்லிக்கு ஒரு அர்ஜண்ட் போன் கால் போட்டு, இந்த சட்டத்தை அடுத்த சட்டசபையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம், சிறு நில்ச்சுவாந்தார்களுக்கு விலக்கு அளிப்போம். ஆதிமூலம் தொகுதியில் நம்மை சாலென்ஜ் செய்கிறான் என்று சொல்லி நியாயத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், நில உச்ச வரம்பு மசோதாவை பாராட்டி நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கும் உழுபவர்களுக்கும் உரிமை அளிக்கப்படவேண்டி ஒரு போராட்டத்தையும் ஒரு கிளர்ச்சியையும் செய்ய அவர்களுககு உரிமைவேண்டும் என்பது பற்றியும் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம், உழுபவனே தனது உழைப்பின் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் காந்திஜி அவர்களும், கவி பாரதி அவர்களும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பின்னால் தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராயிருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களும், திரு. ஆர். வெங்கடராமன் அவர்களும் தலைமை வகித்து தமிழ்நாட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கும் பிரதிநிதியாகயிருந்து 20, 30 ஆண்டு காலங்களுக்கு முன்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நாயுடு அவர்கள் தலைவராகவும், நான் உப தலைவராகவும் தமிழ்நாட்டில் திரு வெங்கடராமன் அவர்கள் தலைவராகவும், கும்பகோணம் தாலுகாவில் நான் தலைவராகவும் இருந்து பல போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. 50 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதன் பயனாக ஏற்பட்ட மாயவரம் ஒப்பந்தம் என்ற அடிப்படையில் 100-க்கு30 கலம் வரும். பின் தேசிய பற்றற்ற நிலையில் காந்திஜியின் கருத்து பூர்ணமாக நிறைவேற்றப் படுவதாகயிருந்தபோதிலும், மக்களிடையே அது செயல்படாதிருக்க, அந்நியனுக்கு துணையாக, தேசீய ஐக்கியத்திற்கு விரோத

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th September 1961

மாக மன்னார்குடி ஒப்பந்தம் என்று செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் 27 என்று. உண்மையிலே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக, உழுபவாகளின் நன்மைக்காக, பாடுபடுகிறவர்களின் நன்மைக்காக, பாமர மக்களின் நன்மைக்காக பாடுபட்டு, மக்களைக் காட்டிக் கொடுக்காது சிறை சென்று போராடி அவர்களுக்குள்ள உரிமையைப் பெற்றது காங்கிரஸ் இயக்கம். மக்களை காட்டிக்கொடுத்த தலைவர்கள் தலைமறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று மக்களைக்குழப்பத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது பலாத்கார முறையில் இருந்த இயக்கம். நீண்ட காலமாக, விவசாயிகளின், பாமரர்களின் உழுபவர்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட தலைவர்களின் பட்டியலில் வருகிற என் போன்ற ஊழியர்கள் இருக்கும் இந்த சட்ட மன்றத்தில் திரு. ஆதிமூலம் போன்றவர்கள் யாரோ உழுபவர்களுக்காக போராடுகிறார்கள் என்று அறியாமையால் அவர்கள் எங்கேயோ ஒரு தொழில் நடத்துகிற பார்வையில் பேசுவதைக் கண்டு வருந்துகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு இந்நாட்டில் தேர்தலில் போட்டியிடட்டும் என்று. நான் சவால் விடுகிறேன். என் தொகுதியில் அவரல்ல, அவரைவிட எத்தனை தலை படைத்தவர்கள் வந்தாலும் அவர்கள் லட்சக்கணக்கில் செலவிட்டுப் பார்க்கட்டும், அவர் டெப்பாஸிட் திரும்ப வாங்கினால் நான் தூக்கிட்டு தொங்குகிறேன் என்று சவால் விடுகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளியவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், உழுபவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நல்லதொரு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதற்குரிய வழிவகை வகுத்துக் கொடுத்து, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை போக்குவதற்கும், மனிதன் மானத்தோடு வாழ்வதற்கும், அறியாமையைப் போக்குவதற்கும் அவதார புருஷராக இன்று தோன்றியிருக்கக்கூடிய நமது முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் 100-க்கு 95 பங்கு கர்ம வீரர் என்றும், கர்ம வீரர் காமராஜ் என்றும் மக்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மக்கள் நன்றாக உணர்ந்துவிட்டார்கள். அதை அறிந்து தான் சட்டசபையில் பலர் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்த போதிலும், முடிவு எப்படியிருக்கவேண்டும் என்பதைப் பார்த்து எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய அளவில், ஒரு ஏழைகூட இதில் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டும், இதன் மூலம் ஏழைகள் நன்மை பெற வேண்டும், நாமும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எல்லோரும் பெருவாரியாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை நான் மட்டுமல்ல, என் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள், உழவர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான சட்டம் கொண்டுவருவதின் காரணமாக நிலமே இல்லாமல் போய் விடும் என்று பலர் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் பலன் தரவில்லை என்று கூறி வெளி நடப்பு செய்த பலர் விவசாயிகளைப்பற்றி என்ன எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. சினிமா உலகில் நபர் ஒன்றுக்கு ஐந்து அல்லது நான்கு என்கிற வகையில் 20 ஆயிரம் அல்லது 10 ஆயிரம் என்று லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் விவசாயிகளைப்பற்றி நன்கு புரிந்திருக்கமாட்டார்கள் என்பதை விவசாயிகள் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் முட்டாள்கள் அல்ல, அவர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல, அவர்களுக்கு எல்லாம் 10-வது வரை இலவசமாக படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கின்ற காலத்தில் அவர்கள் இதையெல்லாம் நன்கு புரிந்துகொள்வார்கள். இது மாதிரியான சினிமா, நாடகத்தைக்கண்டு எந்த விவசாயியும் ஏமாந்துவிடப்போவதில்லை என்பதை நான் திட்டவட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு முக்கியமாக ஒன்றிரண்டு ஏககர் என்று மட்டுமல்ல, எத்தனை ஏக்கர்கள் இருந்தாலும் தாஙகளாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதுஎன்றால், பிறந்த உடமையை தன் குழந்தை இறந்துவிட்டால் எவ்விதம் ஒரு அதைரியமும்,

எக்கமும் ஏற்படுகிறதோ அதேபோன்று நிலத்தை உடனே எடுத்துப் பிரித்து கொடுத்துவிட்டால் இம்மாதிரியான ஒரு எக்கமும் அதைரியமும் ஏற்படும் என்று கருதித்தான் அதற்குத் தகுந்த முறையில் நாம் சட்டத்தை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்கு விரோதமாகச் செய்வது ஜனநாயகத்தை கொண்டிருக்கிற நமக்கு, மகாத்மா வழியில் வாரிசாக வந்திருக்கிற நமக்கு அழகல்ல. நிலங்களை அதிகமாக வைத்திருக்கின்றவர்கள் அவர்களாகவே தங்கள் நிலத்தைக் குறைத்துக் குறைத்து தங்களுக்குஅதிகமான அளவில் நிலம் வேண்டாம் என்று சொல்லி தங்கள் நிலத்தில் ஒரு பகுதியை கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற கருத்துடன் அதற்காக நிலச்சொந்தக்காரர்கள் பக்கம் வாதாடக்கூடிய எனது மதிப்பிற்குரிய திரு. சீனிவாச அய்யர், திரு. ராமசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் ஆரம்பத்தில் இந்தச் சட்டம் நல்லதாக அமையவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, பின்னால் மனமாற்றம் ஏற்பட்டு அவர்களெல்லாம் வரவேற்கக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக ஏழைகள் நல்ல முறையில் இதன் காரணமாகப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற கருத்துடன்தான் இது போன்ற சட்டங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. இனிமேலும் இம்மாதிரி உருவாகும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் உழுபவர்களுக்கும் மத்தியில் 50 எக்கர், 100 எக்கர், 200 எக்கர், 400 எக்கர் என்று குத்தகைக்கு எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இன்றுள்ள சட்டத்தின்படி ஐந்து எக்கர் கொடுத்துவிட்டு மீதியுள்ளதை எடுத்தால் என் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் 3,000 எக்கர் அல்லது 4,000 எக்கர் எடுக்க முடியும். இம்மாதிரி எடுக்கக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்குத்தான் கிடைக்கப்போகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தேவஸ்தான, மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான எத்தனையோ எக்கர் நிலங்களை குத்தகைக்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எல்லாம் இப்போதே நாம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தின் மூலம் எடுக்க முடியுமா அல்லது தேவஸ்தான, மடாலயங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்ததன் பின்னால்தான் எடுக்க முடியுமா என்கிற கருத்தை விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற காலத்தில் ஏராளமான மக்கள் எங்கள் பக்கத்தில் மடாலய தேவஸ்தான சொத்துக்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்து கொண்டிருப்பதால், எங்களையும் கலந்து இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்றும், மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து வருவது போன்று விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், வீட்டு மனை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், அதோடு அவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம், வேலை நேரம் இவைகளை வரையறை செய்கின்ற அளவில் ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவோமானால், இன்றைக்கு கிராமங்களில் கூட்டுறவு அமைப்பில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகளைச் செய்து பலவிதமான தொழில்களையும் பெருக்கி, அதன் மூலம் விவசாயமும் வேறு தொழில்களும் பெருகி ஒன்று சேர்ந்து அதன் மூலம் சுபிட்சம் ஏற்பட்டு நாடு நல்ல முறையில் பிரகாசிக்கும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருகவும், மக்கள் சுபிட்சமாக வாழவும் முடியும். 1950-ல் ஆறு அவுன்ஸ் உணவு இருந்த நிலைமை மாறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், நிலம் உழுபவனுக்கு சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று அன்றையதினம் சொன்ன கருத்திற்கிணங்க, அந்த அடிப்படையில் பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நாம் இன்றைக்கு இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தையும், கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்திக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பது இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள்தான். இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருகுவது எல்லாம் அவர்களுடைய மனமகிழ்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. அந்த முறையில் விவசாயிகள், உழவர்கள் அனைவரும்

பாராட்டக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கர்த்தாவாக இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச்சட்டம் இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரு வார காலமாக விவாதிக்கப்பட்டு அதில் பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைப் பேசினர்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணனது, ஒரு மனிதனுடைய உரிமையை பறிக்கக் கூடியது என்பது தான். இதன் காரணமாக பின்னல் இது ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கப்போகிறது. இதைப்பற்றி நான் முன்பும் பல தடவை வற்புறுத்திச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற கருத்து என்னவென்றல் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சிலரிடத்தில் குவிந்து கிடப்பது போலவும் அதை எடுத்து ஆளும் கட்சியினர் விநியோகம் செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பது போலவும், நாங்கள் எல்லாம் இவ்விதம் செய்யக்கூடாது என்று தடுப்பது போலவும் வெளியில் மக்களிடையே ஒரு தவருன கருத்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்படியிருந்த போதிலும், இது மக்களுக்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்தை கொடுக்கப்போகிறது என்று சொல்லுவதைத்தவிர இதில் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்வதிற்கில்லை. இதன் முடிவு இப்போது தெரியாது, 1967-வது வருஷம் தான் தெரியும். அடுத்த எலக்ஷன் சமயத்தில் இந்த ஏமாற்றம் தெரியாது. ஏனென்றல் ஒரு சில வர்க்கத்தினர் இதன் காரணமாக ஒழிக்கப்படவேண்டும், நிலச்சுவான்தார்கள் அதிகம் பேர்களையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறர்கள். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதினல் என்ன முடிவு ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் சற்று ஆலோசிக்கவேண்டும். இதில் முக்கியமாக இப்போது அனேக குடும்பங்கள் பிரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமும் பல குடும்பங்கள் பிரிந்து விட்டன. இன்னும் சிலர் இதில் தெரிவிக்கின்ற ஆட்சேபணை என்னவென்றல் 10 வருடம் அல்லது 5 வருடம் முன்னலேயேயிருந்து இந்த சட்டம் அமலாக்கப்பட்டதாக கருத வேண்டும் என்று சொல்லுகிறர்கள். ஒருவர் 100 ஏக்கர் அல்லது 50 ஏக்கர் தன்னுடைய சொத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கிறர்கள் என்றல் அவனுடைய சொந்த சொத்தை எடுத்துத்தான் பிரித்துக்கொடுக்கிறன். பிறருடைய சொந்த சொத்தை கொடுக்கவில்லை, அப்படி கொடுக்கவும் முடியாது. இவ்விதம் 30 ஏக்கர் என்ற முறையில் பிரித்து கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான் சர்க்காருடைய நோக்கமும். ஆகவே இவ்விதம் பிரித்துக் கொடுப்பதால் ஓரளவுக்கு சர்க்காரின் பளு குறைகிறது என்றே சொல்லலாம். இதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறேம். இதன் காரணமாக எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைக்கும் என்று தேர்தல் பிரசாரம் வேண்டுமானல் செய்யலாம். உண்மையில் இதில் எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்றுள்ள புள்ளி விவரம் எடுக்கவேண்டும். இதற்காக ஸ்டாப்பை ஏற்படுத்தி இதற்கான புள்ளி விவரத்தை எடுத்து, அதன் மூலம் எவ்வாறு பிரித்துக்கொடுக்கமுடியும் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்து சேகரிக்கவேண்டுமென்றல் குறைந்தது 3, 4 வருஷங்களாகிவிடும் என்பதை என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்தே சொல்ல முடியும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியிலே இருக்கும்போதே சர்க்கார் அதிகாரிகளை—செக்ரெட்டரி, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் அவர்களை கேட்டேன். அதாவது இந்தச் சட்டத்தினல் எவ்வளவு நிலம் மிச்சப்படும், எத்தனை ஆயிரம் அல்லது எத்தனை லட்சம் ஏக்கர்கள் மிச்சப்படும் என்று கேட்டேன். இதைப்பற்றி புள்ளி விவரம் எடுக்க எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகும், ஆகையால் அந்த மாதிரியான புள்ளிவிவரங்களை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னர்கள். ஃபார்மர்ஸ் ஃபோரம் (**Formers Forum**) என்று ஒரு அஸோஸியேஷன் இருக்கிறது. அதிலும் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தேன்

அவர்கள் 30 லட்சம் ஏக்கர் வரையில் நல்ல முறையில் உழவு செய்யக் கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களும் மற்ற நிலங்களும் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவைகளைப் பிரித்து எல்லாருக்கும்—நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு—கொடுப்பதற்கு அதற்கான புள்ளி விவரம் எடுத்து அந்த முறையில் விநியோகம் செய்திருக்கலாம். அது ஒன்றும் இல்லாமல் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் இருப்பதாகவும், எல்லாவற்றையும் பிரித்துக் கொடுப்பதாகவும் பேசுகிறார்கள். இன்றைய தினம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வெளியேறினார்கள். நானும் 50 ஏக்கர் கொடுக்கவில்லை என்று வெளியேறி இருக்கலாம். இருந்தபோதிலும் இந்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது, மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டம் என்று கடைசி கட்டம் வரையில் எடுத்துச் சொல்வதற்காகத் தான் நான் வெளியேறவில்லை. இது ஓட்டு வாங்குவதற்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டம் என்று எதிர்க் கட்சிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சொன்னார்கள். அதையே தான் நானும் சொல்லுகிறேன். இது ஓட்டு வாங்குவதற்கு தான் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது, இதனால் ஒரு சென்ட் நிலம் கூட மக்களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று மறுபடியும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலே நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய அனுபவத்தைப் பார்த்தால்—நானும் ஒரு விவசாயி—இதிலே எவ்வளவோ துன்பங்களுக்கு உட்பட்டு—சிறிய நிலச்சுவானாக இருந்தாலும், பெரிய மிராசுதாராக இருந்தாலும்—அநேக வித கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கான காஸ்ட் எவ்வளவோ அதிகமாகியிருக்கிறது—பல மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் மழை இல்லாத தொந்திரவு, இரும்பு, உரம் முதலியன கிடைக்காத கஷ்டம், விலைவாசி அதிகம் காரணமாக மாடுகளின் விலை அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பது, பயிர்களைப் பூச்சி அழிப்பது போன்ற இம்மாதிரி பல கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டு, வேறு வழியில்லாத காரணத்தினால், நிலத்தில் பாடுபட்டு கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்வதில் இருக்கக் கூடிய உற்சாகம் காரணமாகத்தான் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இதிலே கிஸான் தொந்தரவு (**Kisan troubles**) சில இடங்களில் உண்டு. இம்மாதிரியான நிலைமை காரணமாக பல பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலை இருக்குமிடத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால் அதன் சுற்றுப்புறத்தில் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடிவதில்லை. விவசாயக் கூலி கட்டுபடியாகவில்லை என்று யாவரும் வேலை செய்ய முன்வர மறுக்கிறார்கள். இன்னும் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கிராமத்தில் இருக்கவேண்டும், கிராமத்தில் இருந்தால்தான் நல்லது என்று தேச பிதா சொன்னார்கள்—இன்னும் அநேக அமைச்சர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள், உண்மை. இன்றைய தினம் பார்த்தால் அநேக கிராமங்கள் நசித்துப் பாழாகிவிட்டன, விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் குன்றிவிட்டது. அநேக கஷ்டங்கள் காரணமாக நாட்டுப்புறத்தைவிட்டு விவசாயிகள் வெளியேறுகிறார்கள், நகரப்புறங்களுக்கு வருகிறார்கள். பெரிய தொழிலை வைத்திருப்பவர்களைப் பார்த்தால் அவ்விடத்தில் சம்பாதிக்கும் லாபத்தை வைத்து பெரிய பெரிய பண்ணைகளை வைத்து உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அநேக மேல் நாடுகளில் பார்த்தால் அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மெக்கனைஸ்ட் கல்ட்டிவேஷன் (**Mechanised cultivation**) என்று மெஷின்கள் வைத்து சாகுபடி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். இப்படியில்லாவிட்டாலும் பிளானிங் கமிஷனிலே நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தச் சட்டத்திலே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் என்ன சொல்லுவார்களென்றால் எப்படி நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்ப்பது, அந்தமாதிரி விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தபோதிலும், அதன் காரணமாக பல கோளாறுகள்

வரும் என்று சொல்வார்கள். அப்படி இல்லை. விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக இத்தனை ஆயிரம் பவுண்டு சாகுபடி செய்தால் அது நல்ல சாகு படி என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லலாம். இதைப் பற்றி கண்காணிக்க இலாகாவில் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருந்தும் கூட அதைச் சேர்த்து நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்ய ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கண்டிருக்கிறது. முக்கிய மாக செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, ராமநாதபுரம், சேலம் ஆகிய பிராந்தி யங்கள் மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு கிணறு எடுத்தாலும் போதுமான ஜலம் கிடையாது. பல கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டு சாகுபடி செய்யவேண்டுமானால் நஞ்சை ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் மிச்சப்படாது. இது எனது சொந்த அனுபவம். இதை நான் புள்ளி விவரங்களோடு நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். வருஷத்திலே 3,600 ரூபாய் வருகிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும் இப்போது ரூபா யின் மதிப்பு 4 அணா தான் இருக்கிறது. இன்ஃப்ளேஷன் (inflation) காரணமாக 3,600 ரூபாய் வருகிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதன் மூலமாக 5 பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்தை வைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் பரிபாலிக்க முடியுமா? குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு சொல் லிக்கொடுக்க முடியுமா? வைத்திய வசதிகளெல்லாம் செய்துகொள்ள முடியுமா? இதைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். விவசாயி விவசாயியாகவே தலைமுறை தலைமுறையாக இருக்கவேண்டுமா? வேறு தொழில் செய்து படிப்பு மூலமாக ஏன் அவர்களும் முன்னேறக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்போது பே கமிஷன் வைத்தோம். அவர்கள் யோசனைப்படியே பே ஸ்கேலை மாற்றி அமைத்தோம். உத்தியோகஸ்தர் களுக்கெல்லாம் சம்பளத்தை அதிகம் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் டியர்னெஸ் அலவன்ஸ் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். அமைச்சர்களுக் குத் தெரியும். விலைவாசி அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, தங்களுடைய அனுபவத்திலிருந்தே, தங்களுடைய வருமானத்திலிருந்தே, இந்தத் தொகை போதுமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நான் சொன்னது 50 ஏக்கர் இருக்க வேண்டும் என்பது. அதுவே ரொம்பவும் மாடஸ்ட்டாகச் சொன்னது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பார்த்தால் ஒன்றுமே கட்டுபடியா காது. பின்னிட்டு இன்னும் குறைந்தாலும் குறையலாம். இந்த மாதிரி போட்டிருப்பதால் அநேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐ.ஸீ.ஏ.ஆர். என்று டெல்லியில் ஒரு ஆர்கனைஸேஷன் இருக்கிறது. அதிலும் நான் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அதிலே இருக் கக் கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் உற்சாகம் கொடுத்து சாகுபடி செய்ய பண்ணைகளுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இல்லாமல் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன், இது அரசியல் சட்டத்தின் 31(2) பிரிவுக்கு முரணானது என்று. ஒருவருடைய சொந்த உடைமையைப் பறித்து பொது உடைமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவனுடைய நிலத்தை இன்னொருவனிடம் கொடுப்பது என்ன பப்ளிக் பர்ப்பஸ் (Public Purpose) என்று தெரியவில்லை. 31(2)-வது பிரிவைச் சற்று உன்னித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-00 p.m. அடுத்தபடியாக இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோதிலும், இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் (Retrospective effect) கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது 1961-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 6-ந் தேதியில் இருந்து கொண்டு வருவதாகப் போடப்படுகிறது. எப்போதும் ஒரு சட்டத்தை, அதை அமுலுக்கு கொண்டு வரும் தேதியிலிருந்து தான் அமுல் நடத்துவது வழக்கம். ஆனால் இதற்கு மட்டும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எப்பக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். தவிர, இப்போது புதிதாக 8-வது சாப்டரைக்

கொண்டு வந்ததின் காரணமாக 3 ஏக்கர் உள்ளவன் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று அதிலே கண்டிருக்கிறது. முன்பு 5 ஏக்கர் உள்ளவனுக்கு என்று அதிலே பவர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதை 3 வருஷத்திற்கு என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சட்டம் போட்டு, அந்தத் தொழிலில் ஏற்படக்கூடிய அனுபவத்தைப் பார்த்துச் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்யாததினால், நிலச் சுவான்தார்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சில பேர் விவசாயக் கல்லூரிகள் பி.எஸ்.ஸி படித்துவிட்டு, உற்சாகமாக விவசாயம் செய்வதற்கே முன்வருவதில்லை. இதைத் தவிர, நடுத்தரவர்க்கத்தினர் என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் பயிர்த் தொழில் செய்வதில்லை. குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு தொழில் செய்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் நீங்கள் எப்படிக் கணக்குப் பார்க்கப் போகிறீர்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்துவிட்டு, அதற்கு அதிகமாக உள்ள நிலங்களுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப் போகிறீர்கள். அப்படி மீதி இருக்கிற நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, காம்பன்சேஷன் கொடுப்பது என்றால் இப்போது என்ன நிலைமை? விலைவாசியும் ஏறி விட்டது. நிலத்தின் விலையும் ஏறிவிட்டது. லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் என்பது 100 வருஷமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. பொது உபயோகத்திற்காக இந்த மாதிரி நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், அப்படி எடுக்கும்போது லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்டை இதற்கு அப்ளை பண்ணுவதில்லை என்கிறார்கள். காம்பன்சேஷன் வருஷத் தீர்வையும் இவ்வளவு மடங்கு தான் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதைவிட பேசாமல் கொடுக்காமலேயே இருக்கலாம். இம்மாதிரி காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதாலே எந்த விதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. ஆகவே இதையெல்லாம் கவனித்து, லாண்டு அக்விசிஷன் ஆக்ட்படி இந்த உபரி நிலத்தின் மதிப்பை யெல்லாம் கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவும் தவிர, சில பண்ணைகளுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அம்மையார் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். அப்படி விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், முக்கியமாக உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டுமானால் ஒருவன் 4, 5, 10 ஏக்கர் புதிதாக நிலம் வாங்கி, பொருளாதாரத்தில் நல்லபடியான தான் உயர்வதற்கு வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிடையாது. பியூசர் அக்விசஷனுக்கு **(Future Acquisition)** உற்சாகம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இதிலே வழி செய்யப்படவில்லை. அதைப் பற்றியும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அதைத் தவிர, இந்த 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று சொல்லும்போது, அதனுடைய எகனமிக் ஹோல்டிங் என்ன என்பது சரிவர சொல்லவில்லை. பிராந்தியத்திற்குப் பிராந்தியம், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இதிலே வித்தியாசங்கள் இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எகனமிக் ஹோல்டிங் என்ன என்பதை எப்படியெல்லாம் எப்பொழுது கணக்கிடப் போகிறீர்கள்? வருமானம் வருவதைக் கொண்டு கணக்கிடலாம் என்று சொன்னால், ஒரு வருஷம் வருமானம் அதிகரிக்கும், அடுத்த வருஷம் வருமானம் குறையலாம். அதையும் நல்ல முறையில் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அடியோடு நேரத்தை வீணாக்காமல், சுருக்கமாக இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சொல்லும் பட்சத்தில் இந்த மசோதா பெருத்த ஏமாற்றத்தைத் தான் கொடுக்கப் போகின்றது. இந்தத் தோரணையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தவிர, இதிலே ஆதரைஸ்ட் ஆபீசர்கள் என்றெல்லாம் வைத்து, அநேக ஊழல்கள், கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் இதிலே ஏற்படப் போகிறது. நிலச் சுவான்தார்களுக்கும், குடியானவர்களுக்கும் பெரிய சண்டையைத்தான் இது ஏற்படுத்தப் போகிறது. நாட்டிலே வீண் குழப்பத்தைத் தான் உண்டுபண்ணப் போகிறது. தவிர, இது அரசியல்

சட்டத்திற்கே முரணான சட்டம். இந்த ஆட்சேபணைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு, இதைச் சர்க்கார் நல்லவகையில் யோசனை செய்து நிலச் சுவான்தார்களுக்கு இன்னும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு மிக முக்கியமான மசோதாவாகும். அதோடு மிகவும் புரட்சிகரமானது கூட. ஆனால் ஒரு சிலர் . என்னமோ ஏமாற்றம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன ஏமாற்றம் என்று தெரியவில்லை. அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கு ஏற்றவகையில் இதை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். என்னைப் பொறுத்த மட்டிலும், இது மிகவும் புரட்சிகரமானது. ஒரு கொள்கை அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதிலே பல தரத்தார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நாம் எந்த அடிப்படையிலே கொண்டு வந்தோமோ, அந்த அடிப்படை முறையிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தான் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையிலே கொண்டு வந்த நாள் முதற்கொண்டு, 17 நாட்கள் இதிலே விவாதம் நடந்து சுமார் 134, 135 அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் என் இங்கே சொல்கிறேன் என்றால், ஜனநாயக ரீதியிலே புரட்சிகரமான சட்டத்தை நாம் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதாவது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளாக அமைந்திருக்கிற இங்குள்ள பிரதிநிதிகளின் மூலமாக, வேண்டிய அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு, தீர நன்றாக விவாதித்து, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, அங்கேயும் சில முடிவுகளுக்கு வந்து, அதன் பின்னாலே இந்தச் சபையிலே இப்போது கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, இப்போது உலகத்திலே ஒருவருக்கு நிலம் வேண்டுமென்றால், இன்னொரு நாட்டைப் படையெடுப்பின் மூலம் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாவிட்டால், பலாத்காரத்தின் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த மாதிரி யெல்லாம் இல்லாமல், ஜனநாயகச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, ஜனநாயக ரீதியிலே ஒருவருடைய சொத்துரிமையிலே பிரவேசிக்கும் போது, சண்டை சச்சரவுகள் எல்லாம் இல்லாமல் அமைதியான முறையிலே எடுத்துக் கொள்ளும் வகையிலே இதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டிருப்பதால் தான், இதை ஒரு புரட்சிகரமான மசோதா என்று சொன்னேன்.

திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஏதோ ஒயிட் ரெவல்யூஷன் என்று விளக்கம் கொடுத்தார். அது பிரான்சிலேதான். நான் அந்த முறையிலே சொல்லவில்லை என்று தான் சொல்வேன். தீயிடுதல், கொளுத்துதல் போன்றவைகள் எதுவும் இல்லாமல், சட்டப்படி ஜனநாயக ரீதியிலே கொண்டு வந்ததால் தான் நான் இதை ஒயிட் ரெவல்யூஷன் என்று சொன்னேன். அதேபோல், இப்போது வெளிநடப்பு செய்த அங்கத்தினரிலே ஒருவர் சொன்னார். முன்னாலே நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நீங்கள் ஏன் இப்போது வெளிநடப்பு செய்கிறீர்கள், கடைசியாகச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது தானே செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதால், இதுவரை நாங்கள் சொன்னதை எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டதாக அர்த்தமாகி விடாதா என்று சொன்னார்கள். அப்படி அர்த்தம் செய்து கொள்ளத் தேவையில்லை. இந்தச் சமயத்திலே அதற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். அவர்கள் தனக்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லையென்று சொன்னார்களே தவிர, ஒத்துக் கொள்ளும் முறையிலே எதையும் சொல்லவில்லை. இப்போது நாம் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அது கூட நல்ல நிலமாக வேண்டுமென்று சொன்னால், 24 ஏக்கருக்கு வந்துவிடும். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் ? இது கூடாது, 15 ஏக்கராக ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய முக்கியமான வாதம். இதைத் தவிர, இந்த விதிவிலக்குகள் கொடுக்கக் கூடாது என்பதாகும். அதாவது மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு, கரும்புச் சாகுபடிக்கு விதிவிலக்கு என்றெல்லாம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இதைத் தவிர, இப்போது கொண்டுவரும் சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எப்பக்ட் கொடுக்க வேண்டு

29th September 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

மென்று சொல்கிறார்கள். அதாவது, 5 வருஷத்திற்கு முன்னாலே 55-லே இருந்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் பற்றி அவ்வப்பொழுது அந்தந்த ஷரா விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கில்லை என்று விளக்கமாக நான் முன்பே சொன்னேன். ஒரு பழமொழி உண்டு. குதிரைக்குத் தண்ணீர் காட்டினால், தண்ணீர் இருக்கிற கால் வாய்க்கோ அல்லது தண்ணீர் தொட்டிக்கோ அதைக் கொண்டுபோய்விடலாம். அதற்குமேல் அது தண்ணீர் குடிக்கவில்லையென்றால் அதற்கு என்ன பண்ண முடியும்? நான் என்ன விளக்கமாகச் சொன்னாலும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒரே பிடியாக 15, ஏக்கர் 15 ஏக்கர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? நான் சொல்லுகிற காரணத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் நான் என்ன செய்ய முடியும்? கூடுமானவரையில் நான் விளக்கமாகத் தான் சொன்னேன். 15 ஏக்கரா வேண்டுமென்று அவர்கள் ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், 30 ஏக்கரா வைத்தால் அதிகப்படி நிலம் உபரியாகக் கிடைக்காது, அதனால் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க முடியாது என்று. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், 15 ஏக்கரா இல்லை, 5 ஏக்கராவாகக் குறைத்தால் கூட எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்க முடியாது. அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் கொள்கைப் பிரகாரமும் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. நம் வாதம் என்னவென்றால் ஒரு கணிசமான அளவு நிலம் இருந்தால் தான் உணவு உற்பத்தி சரியாகச் செய்ய முடியும் என்பது. ஆகையால் அவர்கள் சொல்லுவதைக் ஒத்துக் கொண்டால் அவர்கள் வாதப்படி எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்க முடியாது, நம்முடைய அடிப்படைக் கொள்கை, அதாவது உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதும் நிறைவேறாது. இரண்டும் நிறைவேறாத நிலைமையில் அர்த்தமற்ற முறையில் எப்படி சட்டம் செய்ய முடியும்? அதனால் தான் அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை.

அதோடுகூட இன்னொன்றையும் யோசனை பண்ண வேண்டும். ரொம்ப அதிகமாகக் குறைத்துக் கொடுத்தால் இன்னொரு கஷ்டமும் ஏற்படும், கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னது போல் இப்பொழுது நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயிகளிடையே ஒற்றுமை குறைந்திருக்கிறது. 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் தாய், பிள்ளை மாதிரி பழகிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் என்னென்ன உதவி வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களிடையே வேற்றுமை ஏற்பட்டபிறகு 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு ஒன்றும் உதவி கிடைக்காது. ஆகையினால் அரசாங்கம் தான் அவர்கள் எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டி வரும். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலைமை அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். பெருவாரியாக உள்ள அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அரசாங்கம் ஒரே சமயத்தில் உதவி செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு மாடு வாங்குவதற்குப் பண உதவி செய்கிறதா? உரம் வாங்குவதற்கு பண உதவி செய்கிறதா? அவர்கள் பயிரிட்டு மகசூல் கிடைக்கும் வரையில் 6, 9 மாதங்களுக்கு அவர்கள் சாப்பிடுவதற்குப் பணம் கொடுப்பதா, ஸப்ஸிடி கொடுப்பதா? எந்த வகையிலே ஒரே காலத்தில் அத்தனை பேர்களுக்கும் உதவி அளிக்க முடியும்? நாம் இப்பொழுது செய்கிற அளவிலே கூட விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆனால், அது சிறிய அளவிலே இருக்குமாதலால் அதைச் சமாளிக்கலாம். ஒரேயடியாக இம்மாதிரி செய்தால் ஒன்றும் முடியாது. ' குட்டையைக் கலக்கி பருந்துக்கு இரை விடுகிறது ' என்று தமிழிலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். இந்தமாதிரியெல்லாம் செய்து குழப்பத்தை உண்டாக்கினால், விவசாயிகளுக்கும் ஒன்றும் பிரயோசனமில்லை ; மிராசுதாரர்களுக்கும் ஒனறும் பிரயோசனமில்லை.

இன்னொன்றையும் அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஏதோ அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கும் நிலத்தை எடுத்துக் கொடுப்பது போல் பேசுகிறார்கள். நாம் என்ன செய்கிறோம் என்றால், நிலச் சுவான்தார்களிடமுள்ள உபரி

நிலத்தை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அரசாங்கத்தினுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கொடுப்பதாகயிருந்தால், அவர்கள் சொன்னதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் உபரியாக இருக்கும் நிலத்தை எடுத்துத் தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்ற சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது. பார்க்கப்போனால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குப் போதுமான பரப்பு இருக்கவேண்டும். அதோடுகூட அதிலிருந்து அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு வருமானம் வரவேண்டியது அவசியம். இந்தமாதிரி, கான்சென்ட்ரேஷனை, குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, எல்லா துறைகளிலும் ஒரே சமயத்தில் நாம் அப்படிச் செய்யவில்லை. மற்ற துறைகளில் இல்லாமல் விவசாயத்துறையில் மட்டும், லாண்டட் ப்ராபர்டிக்கு மட்டும் உச்ச வரம்பு கட்டும்பொழுது அந்த மாதிரி அதிகமாகக் குறைப்பது என்பது நியாயமில்லை. அவர்களுக்குப் போதுமான வருமானம் வரவேண்டும். நாம் போட்டிருக்கிற பிரகாரம் பார்த்தால் அதிகப்படியாக இருந்தால் சராசரி ரூ. 5,000, 6,000–க்கு மேல் வருமானம் வராது. இன்னொன்றையும் இதில் யோசிக்க வேண்டும். வேறு உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் போல, இவர்களுக்கு முதல் தேதி கட்டாயம் சம்பளம் வந்துவிடும் என்பதில்லை. 'வஸிஸிடியூட்ஸ் ஆப் தி வீஸன்' என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது ஒரு வருஷம் மழை பெய்யவில்லையென்றால், வெள்ளம் வந்துவிட்டால், சைகிலோன் வந்துவிட்டால், பூச்சி வந்து விட்டால் அப்பொழுது வருமானம் குறைந்துவிடும். அதனால் ஒரு வருஷத்தில் வருகிற வரும்படியைக் கொண்டு சொல்ல முடியாது. ஆவரேஜாகத் தான் சொல்லலாம். ஏதோ ஒரு வருஷத்தில் கரும்பு அல்லது மஞ்சள் போட்டால் ரூ. 8,000 வரலாம். ஆனால் அம்மாதிரி வருஷா வருஷம் வருமானம் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே ஒரு வருஷக் கணக்கைப் பார்க்க முடியாது. பல ஆண்டுகள் வருகிற வருமானத்தைக் கணக்கெடுத்து, ஆவரேஜாகத்தான் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது இவ்வளவாவது நிலம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. அதனால்தான் இந்த அளவு வைத்திருக்கிறோம்.

பிறகு, விதிவிலக்கைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த ஷரா பரிசீலனைக்கு வந்த போதே நான் இதைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறினேன். தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு எதற்காக விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காப்பித் தோட்டத்திற்கு எதற்காக விலக்கு என்பதைப்பற்றி சொன்னேன். அதை மறுபடியும் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அதேமாதிரி தான் சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றியும் சொன்னேன். சர்க்கரை உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாகச் சொன்னேன்.

பிறகு வெல்-மானேஜ்டு பார்ம்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையிலே நடத்தப்படுகிற பண்ணைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். திட்டக் கமிஷன் அம்மாதிரி "வெல்-மானேஜ்டு பார்ம்ஸ்"-க்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அப்படிக் கொடுக்காததற்குக் காரணம், திரு. சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னது போல் எது வெல்-மானேஜ்டு பார்ம்ஸ், என்று நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலே அனாவசியமாக அவர்கள் அரசாங்கத்தை தூற்றுவார்கள் காங்கிரஸ்காரராக இருப்பதனால் தான் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். காங்கிரஸ்காரரும் நல்லபடியாகப் பண்ணை வைத்து நடத்தலாம். எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவரும் நல்லமுறையிலே பண்ணை நடத்தலாம். அவர்கள் அதை எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். இப்பொழுது வாதம் செய்வது போல், அதற்கும் வாதம் செய்து வீணாகப் பழி சுமத்துவார்கள். 30 ஏக்கரா என்று வைத்திருப்பது கூட அதற்கு ஒரு விதத்தில் சாதகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், 30 ஏக்கரா கணிசமாக இருப்பதால், அதற்குள்ளேகூட "வெல்-மானேஜ்டு பார்ம்ஸ்" வைக்கலாம். 100 ஏக்கராவாக இருந்ததை ஐந்தைந்து ஏக்கராவாகப் பிரித்து வைத்தால் தான் பாதகம்

வரும். இதையெல்லாம் அனுசரித்து பல நோக்கங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் இந்த அளவுக்கு நாம் உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

மேலும் "ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்" பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன். எது "பினுமி டிரான்ஸாக்ஷன்ஸ்", எது இல்லை, கோர்ட்டு விவகாரம் இதெல்லாம் வரும். ஆகவே, ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதென்றால் அது அசாத்தியமான காரியம் என்று அப்பொழுதே சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தில் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்பது முக்கியமான நோக்கம் அல்ல. முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் "**Concentration of lands in a few hands**", அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்பதுதான். சில பேர்களிடத்தில் 1,000, 2,000 எக்கர் என்று அம்மாதிரி அதிகமாகக் குவிந்து இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஆனால், ஒவ்வொருவரும் விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அடிப்படையிலேதான் உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

ஸ்ரீதனச் சொத்தைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஒரு தனிப்பட்ட சலுகை. சொத்து இருக்கிற அம்மையார் வேறு குடும்பத்திற்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்குப் போகும்பொழுது, தாய்வீட்டு சொத்தை அந்த அம்மையார் ஓர் அளவுக்கு வைத்திருக்கலாம் என்ற சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். ஸீலிங் 30 எக்கரா என்றிருந்தால் மேலே 10 எக்கரா ஸ்ரீதனச் சொத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்குச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். ஏன் அது "டேட் ஆப் கமென்ஸ்மெண்டு ஆப் தி ஆக்ட்"-லிருந்து என்று இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அம்மாதிரி ஒரு கால வரம்பு இல்லை என்று சொன்னால் எல்லோரும் ஸ்ரீதனச் சொத்து என்று சொல்லி எழுதி வைக்கலாம். ரொம்ப அளவுக்கு அந்த மாதிரி பண்ண முடியாது என்று சொன்னால்கூட, ஓரளவுக்கு அந்த மாதிரி பண்ணலாம். சட்டத்தினுடைய ஷராவை மீறி ஸ்ரீதனச் சொத்து என்ற பெயரால் எழுதி வைக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் இன்னொன்று சொன்னார். ஸ்டாண்டர்டு ஏகர் நிர்ணயிப்பதிலே, 6—4—1960-ல் செட்டில்மெண்டு இல்லாத இடங்களுக்குத் தற்காலிகமாக பக்கத்து ரையத்வாரி செட்டில்மெண்டு பிரகாரம் ஒரு நிர்ணயம் இல்லையா என்று. இதற்கு ஒரு "பார்முலா" இருக்கிறது. அதாவது "நியரெஸ்டு ரையத்வாரி வில்லேஜ் ரேட்" என்பது தான். முன்னால் ஜில்லாவாக இருந்தது, பிறகு தாலுக்காவாக இருந்தது, பிறகு "நியரெஸ்டு வில்லேஜ்" என்று ஆயிற்று. முடிவான தரம், அது, இது என்று எல்லாம் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து நிர்ணயம் பண்ணாத அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஒரு "பார்முலா" உபயோகிக்கலாம். அப்படி நிர்ணயிக்கக்கூடிய "பார்முலா" ஏற்கெனவே "ஸ்டாசூடரியாக" இருந்தால், அதை எப்படி விட்டுவிட்டு வேறு விதமாக நிர்ணயிப்பது? அம்மாதிரி செய்வது கஷ்டம். "**Before the date of publication of the statement**" என்று இருப்பதைத் தள்ளிப் போடக் கூடாதா என்றால், "டேட் ஆப் கமென்ஸ்மெண்டு ஆப் தி ஆக்ட்" என்று வைத்தால், அதற்கு முன்னால் இருப்பவர்கள் "நாங்கள் மட்டும் ஏன் பாதிக்கப் படவேண்டும், நாங்கள் என்ன பாவத்தை பண்ணினோம், ஆகவே அதற்கு முன்னால் தேதியை வைக்கவேண்டும்" என்று சொல்லுவார்கள். "வொர்க் அவுட் பண்ணி" சரியான பார்முலா ஒன்று இருக்கும்பொழுது, இதை எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. சில "இண்டிவிசுவல் கேஸஸ்"-ல் கஷ்டம் ஏற்படலாம். ஒரு பிராந்தியத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது செட்டில்மெண்டு பிரகாரம், பார்முலா பிரகாரம் குறைவாக இருக்கலாம். இன்னொரு பிராந்தியத்தில் செட்டில்மெண்டு பிரகாரம் குறைவாக இருக்கலாம், பார்முலா பிரகாரம் அதிகமாக இருக்க

லாம். ஒரு வரம்பு வைத்து எல்லோருக்கும் ஒரு விதத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் நாம் அதை அப்படி வைத்திருக்கிறோம். கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் சொன்னார்கள், டெனண்டுகளுக்கு எல்லா பெஸிலிடிகளும் கொடுக்கவேண்டும் என்று. அதுதான் உத்தேசம். நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, விவசாயம் நடத்தப் போதுமான வசதிகள் இல்லாவிட்டால், ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகையினால் அரசாங்கமே அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இப்பொழுது மிராசுதாரர் இடத்திற்கு அரசாங்கம் போகிறது. அந்தமாதிரி ஆகிறபோது, விவசாயி தன் சொந்த உழைப்பினால் வேலை செய்யவரும் போது, சுய பலத்தினால் வேலை செய்யக்கூடாதவர்களாக இருந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு எந்தெந்த வசதிகள் தேவையோ அவைகளை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆனால், இப்படி அரசாங்கம் ஒரு விவசாயிமாதிரி ஆகிறது டெம்பரரிதான், அது சாஸ்வதம் இல்லை. இந்த அதிகப்படியாக இருக்கும் நிலத்தை வினியோகம் செய்யும்வரை, தாற்காலிகமாக இருக்கும். அது நல்ல பாக்கியமோ அல்லது துர்ப்பாக்கியமோ, அந்த நிலை எற்படுகிறது. அதோடு பொறுப்பும் எற்படுகிறது. இம்மாதிரி விவசாயிக்கு நிலம் கொடுப்பதிலும், சும்மாக் கொடுக்கப் போவதில்லை. குறிப்பாக அதைச் சட்டத்தில் சொல்லாவிட்டாலும், டிஸ்கஷனிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். இத்தனை வருஷங்களில் கொடுக்கலாம் என்று மட்டும் செய்கிறோம். 15 அல்லது 20 வருஷங்களில் கொடுத்து ஈடு படுத்தவேண்டும். ஆகவே, இதைப் பணம் இல்லாமல் கொடுப்பதில்லை. "அட்டார்ன்மெண்ட்" என்று லீகல் வழியில் பண்ணலாம் என்றால், அதற்குச் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதனால்தான் அந்த முறையில், "அட்டார்ன்மெண்ட்" என்ற வகையில் செய்ய முடியவில்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : அந்த மாதிரி ரூல்களிலாவது எற்படுத்தப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம், அப்படித்தான் செய்யப் போகிறோம். பேசும்போதுகூடச் சொல்லப்பட்டது, விவசாயிகளிடமிருந்து 15, 20 வருஷம் என்று வாங்க வேண்டும் என்று. அது பட்டாவும் ஆகிறது, உடனடியாகப் பண்ணிவிட்டாலும். பின்னால்கூட இந்த மாதிரி வகையில்தான் வழிவகை செய்யப்படும்.

இப்பொழுது புது சாப்டர் கொண்டு வந்தோம். அதைப்பற்றி கனம் ஆதிமூலம் சொன்னார்கள். முதலில் சின்ன நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு, சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் செய்தது. ஆனால், பின்னால் யோசித்துப் பார்த்ததில், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில், அந்த மாதிரியான உரிமையின் காரணமாக திடீரென்று ஒரேயடியாக வெளியேற்றங்கள் எற்படும், அதனால், ஒரு "அப்ஸெட்" எற்படும். அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரே முட்டாக எற்பட்டால் அது சரியாக இருக்காது. ஆகவேதான் தாற்காலிகமாக மூன்று வருஷத்திற்கு அது வேண்டியதில்லை. ஆனால், அன்றைக்கு என் சக அமைச்சர் சொன்னது போல, சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அவர்களே பயிர் செய்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், பின்னால் டெனன்ஸி லெஜிஸ்லேஷன் வரும். அப்போது எப்படிச் செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்யலாம்.

இதில் எவ்வளவு எக்கர் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, உபரி நிலம் எவ்வளவு என்பதைப் பொருத்ததாக இருக்கிறது அது. "எகனாமிக் யூனிட்" ஆக இருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். அது 3 எக்கரா, 5 எக்கரா என்பதெல்லாம் பின்னால்தான் நிர்ணயிக்க முடியும். அதிலும் 5 எக்கராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. உபரி நிலம் அதிகமாக இல்லாவிட்டால், 5 எக்கர் என்பது இன்னும் குறைவாக ஆகலாம்.

ஆனால், அது ஒரு எகனமிக் யூனிட்டாக இருக்க வேண்டும். அவ்வளவு தான். . ஆகவே அதைப்பற்றி இப்பொழுது ஒன்றும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. அது நிலம் அதிகமாக உபரியாக இருப்பதைப் பொறுத்திருக் கிறது. எதாவது டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் என்றால், கையில் இருப்பதைப் பொறுத் துத்தானே வினியோகம் செய்ய முடியும்.

பணம் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கும் விஷயத்தில், கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முன்னே பேசினார், லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் படி கொடுக்க வேண்டும் என்று. சின்ன அளவில் ஒரு இடத்தில் செய்வதானால் அது சரி. ஆனால், இந்த மாதிரி ஒரு பெரிய அளவில், திட்டப் பிரகாரம் எடுக்கும்போது லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் பிரகாரம், அதை அப்ளை பண்ணுவது ரொம்பக் கஷ்டம். அது பிரகாரம் செய்தால், அது கோர்ட் டுக்குப் போகும், அப்புறம் அது இப்படி இழுத்துப் பறித்துக்கொண்டே போய்க்கொண்டு இருக்கும். ஒரு தனிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவந்து லிமி டேஷன் ஆக்கும்போது, அந்த அளவுக்கு லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் படி செய்ய முடியாது. ஆனால், ஒன்றுமே வராது, குறைவாக இருக்கிறது என்ற வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், தஞ்சாவூரிலிருந்தும் மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வந்த விவரப்படி பார்த்தால், நாம் இன்றைக்கு போட்டிருக்கும் 12, 11, 10 முதலிய விகிதம் ஏறக்குறைய மார்க்கெட்டு வால்யூவைக் கொடுக்கும் என்று தோன்றுகிறது. கொஞ்சம் குறையலாம், கொஞ்சம் கூடலாம். **"It is bordering on the market rate"**. சில இடத்தில் "பான்ஸி" பிரைஸாக இருந்தால், அங்கே குறையும். அவ்வளவுதான். நிறைய தஞ்சாவூரி லிருந்து வந்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட மார்க்கெட் வால்யூ வரும் என்று படுகிறது.

அதற்குப் பிறகு கான்ஸ்டிட்யூஷனல் இம்பெடிமெண்ட்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அம்மாதிரி ஒன்றும் இல்லை. சட்டம் என்று பண்ணுவதில், **"If it is for the largest good of the largest number"** என்ற அளவில் இருந்தால், ஒரளவுக்குச் அதைச் செய்யலாம். ஆகவேதான் நாம் இந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்ட கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் செய்திருக்கிறோம்.

சட்ட சபையில் பார்த்தபட்டும், க்ளீவேஜ் க்ளியர் கட் ஆக இருக்கிறது. அதாவது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருமாதிரிச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என் கிறார்கள். இன்னொரு பிரிவு 15 எக்கர்தான் இருக்கவேண்டும், விதி விலக்கெல்லாம் கூடாது என்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு பிரிவாக இருப் பதைப் பார்க்கும்போது, என்னுடைய நிலைமை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். நான் இரண்டு மனைவிகள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்போல இருக்கிறேன். உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். ஒரு அம்மாள் வயதானவள், கர்நாடகம், சாதாரணமாக அவள் நோக்கம் எல்லாம் கோவில், குளம், தர்மம் இதெல்லாம்தான். இந்த சின்ன அம்மாள், சினிமா அதுக்கு, இதுக்குப் போகவேண்டும் என்பவள். அந்த மாதிரி இங்கே இரண்டு "எக்ஸ்ட்ரீம்"கள். இது ஒரு எக்ஸ்ட்ரீம், அது ஒரு எக்ஸ்ட்ரீம். நானும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டுவிட்டேன். சில பேர் இம்மாதிரி நிலையில் ஒருத்தியை பாஷாணம் கொடுத்துக் கொன்று விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி முறையை நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. எப்படியும் இரண்டு பேரையும் சமாளிக்க வேண்டும். இரண்டு பேருக்கும் திருப்தி அளிக்க வேண்டும். அதுதான் முறை. ஒருவரை ஒழித்துக் கட்டி விட்டுச் செய்வது என்பது சரியாகாது. அந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் தான் நான் இருக்கிறேன். எங்கள் முக்கியமான கருத்து என்ன? இந்த மாதிரி "கான்ஸென்ட்ரேஷன்" கூடாது. ஆகவேதான் இதற்கு நாங்கள் வழிவகை தேடியிருக்கிறோம். ஆப்செண்டி லாண்ட்லார்ட் கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறோம். நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்கள் விவசாயத்தில்

1-30 p.m ஈடுபடுகிறவர்கள் அவர்கள் எல்லோரும் பழைய ஸ்டேடஸிலேயே இருக்க வேண்டும். அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் ஒன்று விளையாவிட்டாலும் மற்றொன்று விளையும் என்று அவர்கள் நிலத்தில் அக்கறை காட்டாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நிலத்தைக் குறைத்துவிட்டால் கட்டாயம் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் பாடுபடவேண்டியதாக இருக்கும். ஏனென்றால் அவன் தன்னுடைய பழைய ஸ்டேடஸையே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் இது செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஆப்செண்டி லாண்ட்லார்டை ஒழிச் சோம், நிலத்தை குறைத்தோம். அதையெல்லாம் படிப்படியாகச் செய்துக்கொண்டு வந்தோம். ஜமீன், இனாம் இவைகளையெல்லாம் ஒழித்தோம். தேர்தலுக்காக இதையெல்லாம் செய்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒவ்வொரு கட்டமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அப்பொழுதே கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி எங்கிலும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இதைச் செய்திருக் கிறது. சோஷலிஸ்டிக் பாட்டர்ன் பிரகாரம் நம் சமுதாயத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டும் என்று அந்த அடிப்படையில் இது ஒரு முதல் கட்டம். அதற்காகத்தான் நில உடமையில் முதலில் கை வைத்திருக் கிறோம். எல்லா தேசத்திலும் அப்படித்தான். ஏனென்றால் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் பெருவாரியான மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதால் அதில் கை வைத்தோம். நாட்டில் கலவரம், குழப்பம் இருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. இதைத்தான் முதலில் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்ற துறையில் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். அது வரும்போது வரலாம். ஆகவே முதல் துறையில் இதைச் செய்யும்போது இந்த மாதிரியான ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வரும்போது சொத்து உரிமையில் கை வைக்கும்போது கொஞ்சம் ஜாக் கிரதையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று இப்படிச் செய்கிறோம். கையில் தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே என்று செய்துவிடக் கூடாது. கொள்கை அளவில் நிறைவேற்ற வேண்டும். நாம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதுதான் நியாயமான முறை. மற்ற மாகாண சட்டத்தைப் பார்த்துத்தான் இங்கும் செய்கிறோம். அதை ஒட்டிப் பார்க்கும்போது நாம் செய்திருப்பது எல்லா வகையிலும் பொறுத்தமாக இருக்கிறது, நியாயமாக இருக்கிறது. ஆகை யால் இந்த அளவுக்கு சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவுக்கு தான் நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் அங்கத் தினர்களும் இதில் கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் சொல்லியதற்கு என் நன்றியை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

1-33 p.m. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Thursday, the 9th November 1961.

The House then adjourned.